

DIEVA SPĒKS PĀRVEIDOT

 Paldies tev, brāli. [Brālis Karls Viljams saka: “Protams, tas ir isteni liels gods, ka brālis Branhams tik bieži atbrauc uz Finiksu. Es domāju, ka viņš brauc uz Finiksu biežāk nekā jebkur citur. Un mēs gribam, lai viņš turpina ierasties, vismaz kamēr vien es esmu šeit, tā vai citādi. Lai Dievs tevi svēti, brāli Branham.”—Tulk.] Paldies—paldies tev, brāli Viljams.

Labrīt, draugi. Es esmu. . . Tas ir no Šakarjanu ģimenes, brālis Viljams un māsa Viljama, un daudzi šeit klātesošie par to zina. Es redzēju to vizijā apmēram divus vai trīs gadus pirms viņas saslimšanas, un tas notika.

² Un pagājušajā gadā, kad mēs bijām šeit, man šķiet, ka tas bija janvārī, tajā saietā, tas bija tas laiks, kad tas priesteris (Kāds bija viņa vārds? Es šobrīd neatceros viņa vārdu.) bija šeit. [Kāds saka: “Stenlijs.”—Tulk.] Stenlijs, biskaps Stenlijs no katoļu baznīcas. Jūs atceraties, kad viņš atnesa man Bibli, jūs zināt, un viņš man pateica. . .

Bija vairāki, kas pravietoja: “Mana meita, tu esi dziedināta.”

³ Bet viņš zināja, ka vizijā bija pateikts, ka viņa neatlabs. “Viņa nomirs starp pulksten diviem un trijiem no rīta.” Vai atceraties? [Kāds saka: “Jā.”—Tulk.] Tātad, pulksten divos vai trijos.

⁴ Un es nevarēju pateikt Demosam. Un tomēr es pateicu viņas pamātei, tieši tur tajā istabā, otrā šīs zāles galā. Es teicu: “Viņa neizveseļosies.”

Šakarjanas kundze teica: “Nu, visi pravieto.”

⁵ Es teicu: “Protams, es pats varētu kļūdities, bet tā es teicu. Viņa neizveseļosies.”

⁶ Es daudziem no viņiem pateicu apmēram pirms trim gadiem: “Es redzēju, kā viņa cinās par savu dzīvību, un viņa apgūlās gultā. Un viņa pacēla savas rokas un iekliedzās uz mani, apmēram tā. Un es—es pat nevarēju pie viņas nokļūt. Un tad es redzēju, ka viņa nomirst. Un es paskatījos, un tur bija kaut kas, tur bija pulkstenis, un tas rādīja apmēram starp diviem un trijiem.”

⁷ Un tāpēc tas biskaps teica: “Nu, es vienkārši pavērošu un paskatīšos, kā tas piepildīsies.” Un tā, tas patiešām piepildījās.

⁸ Mēs izsakām dziļu līdzjūtību. Es jūtu, ka draudze ir zaudējusi lielisku cilvēku, māsu Florenci Šakarjanu. Bet, viņa bija lieliska dziedātāja, viņa bija ar Garu piepildīta sieviete.

⁹ Es biju pie viņas mātes; viņas māte bija viena no manām pirmajām kontaktpersonām rietumu piekrastē, kad tika

dziedināta viņas māte. Kad ārsti. . .Viņa bija komā un visa pietūkusi. Un tāpēc ārsts, kurš tur bija, pateica man, sacīja: “Lūk, kad tu lūgsies, esi ļoti kluss. Daudz netrokšņo. Šī sieviete mirst.”

¹⁰ Es sacīju: “Labi, ser.”

¹⁰ Un tad viņš pateica, vienkārši turpināja man atgādināt. Un, nu, man nebija pat iespējas muti atvērt.

¹¹ Tā ka tas bija brālis Demoss, kas pateica man uzkāpt augšā un apciemot viņu.

¹² Tā nu es uzkāpu pa kāpnēm. Un Florence, tolaik jauna, skaista meitene, un dažas citas sievietes bija nometušās ceļos uz grīdas. Un es pienācu un palūdzu par viņu, un pateicu to. Un viņa bija bezsamaņā. Un es pateicu viņai, ka viņa atkal piecelsies. Un viņa piecēlās. Pēc pāris gadiem viņa nomira. Un tā, Dievs atbild uz mūsu lūgšanām.

¹³ Un mēs zinām, ka, mēs ticam, ka mēs visi esam šeit atnākuši pēc Dieva gribas, un tādā pat veidā mēs aiziesim. Viens pēc otra, mēs visi iziesim cauri tiem vārtiem. Un tieši tāpēc mēs esam šeit šorīt sanākuši kopā šajā Kristīgo Uzņēmēju Sadraudzībā, lai parunātu par šīm lietām un sagatavotos tam, jo mēs zinām, ka tas noteikti atnāks.

¹⁴ Un tā, māsa Florence ir jauna sieviete, četrdesmit divus gadus veca, kā man tikko pateica brālis Viljams, un ļoti jauna. Bet, pirms viņi. . .viņa zināja, ka viņai ir tā slimība, nu, nu, es redzēju viziju par viņu, un man tika pateikts, kas ar viņu notiks. Tad tas būtu bijis. . .Dievs zina visu par to, un ka viņa redzēja Jēzu tajā istabā, pirms viņa aizgāja. Mēs vienkārši vairs par viņu nelūgsim, jo mēs esam to darijuši tik daudz. Mēs vienkārši vēlamies pateikties Dievam par to dzīvi, kas bija mūsu vidū, kas iedvesmoja mūs visus kā māsa Šakarjana.

¹⁵ Un mēs gribam palūgt par brāli Demosu, māsu Rozi. Un atcerieties, ka viņi ir saņēmuši briesmīgi smagus triecienus savā dzīvē pēdējos. . .tas bija viņa tēvs un tagad viņa māsa. . .šajos pēdējos gados. [Kāds runā ar brāli Branhamu—Tulk.] Bet, un, jā, mazāk nekā. . .mazāk nekā pirms desmit mēnešiem; un arī māsa—māsa Edna.

¹⁶ Tāpēc es varu just līdzī brālim Demosam. Dažu dienu laikā es pazaudēju savu tēvu, brāli, sievu un mazuli, tāpēc es—es zinu, kā viņš jūtas šajā ritā. Jūs to zināt tikai tad, kad paši iekāpjat tajās korpēs, lūk, kad tu vari just līdzī. Un. . .

¹⁷ [Audio sistēmā ir dzirdami trokšņi—Tulk.] To izdariju es. Es atvainojos. Es ar roku uzsitu pa kādu ierīci kaut kur šeit lejā. Tāpēc es—es atvainojos, ka tas bija tik skaļi, bet es tā negribēju.

¹⁸ Tā ka tagad piecelsimies, kamēr mēs. . .ja jūs varat, ja tas ir. . .Nolieksim mūsu galvas.

¹⁹ Debesu Tēvs, šajā ritā mēs esam sapulcējušies šeit, lai pielūgtu Tevi un pateiktos, un slavētu Tevi par to, ka esi sūtījis Jēzu, mūsu Izpircēju, lai pēc šīs dzīves beigām mums būtu cerība, redzot, ka visu laiku, ko mēs šeit dzīvojam, viss ir tik nenoteikti. Un, Tēvs, redzot, cik nožēlojamā stāvokli var nonākt šie ķermeņi, mēs priecājamies, ka mums nebūs jāpaliek šeit visu laiku. Tu esi uztaisījis glābšanas ceļu cauri nāves ielejai.

²⁰ Un Tēvs, šajā ritā mēs pateicamies Tev par tā cilvēka dzīvi, kurš vēl pirms nepilna gada stāvēja kopā ar mums un dziedāja Tev slavu, mēs viņu pazinām kā māsu Florenci Šakarjanu. Un Tu biji pateicis mums to jau sen, pirms vairākiem gadiem, ka tas notiks, lai tas nebūtu mums pārāk šokējoši. Un mēs zinām, ka tas, ko Tu saki, ir taisnība. Un arī Tavs Vārds saka: “Cilvēks, kas ir no sievas dzimis, dzīvo īsu laiku un ir pilns grūtību.” Mēs zinām, ka tā ir taisnība, Kungs. Mēs zinām, ka mums visiem ir jāiet cauri tai ielejai. Tāpēc mēs pateicamies Tev par viņas dzīvi, kas bija šeit uz zemes. Un mēs ticībā ticam, ka tagad, šajā ritā, viņa ir pārgājusi no šīs nožēlojamajās infekcijas slimnīcas uz godpilnu ķermeņi, kas nekad nevar saslimt. Un viņas dziedāšanas talants un balss, kas viņai bija, un viņas gars, kas tik bagātīgi bija žēlastībā ar Kristu! Ja šorīt viņa varētu atgriezties atpakaļ, viņa neparko to nedarītu; viņai atkal būtu bijis jāiet tam visam cauri. Bet tagad tas ir beidzies, viņa ir kopā ar savu māti un savu tēti. Viņi pasauca savu bērniņu mājās. Tāpēc mēs—mēs pateicamies Tev.

²¹ Mēs arī vēlamies lūgt mierinājumu mūsu brālim Šakarjanam, mūsu mīļotajam brālim, zinot to dzīvi, ko viņš ir dzīvojis, un tās mocības, kurām viņš iet cauri šajās pēdējās dienās, un kā viņš jūtas; mēs redzam, ka viņš noveco, ka viņa mati kļūst plānāki un viņa pleci nošūķ, un tomēr viņš cenšas palikt darba laukā Dieva dēļ. Dievs, dod viņam spēku šodien. Mēs lūdzam, Dievs, lai Tu dāvā to. Mēs lūdzam par visiem tiem, kas ir piedzīvojuši zaudējumu, viņai aizejot, mēs lūdzam par katru no viņiem.

²² Un ļauj mums, Kungs, kad mēs aizdomājamies par to, atcerēties, ka kādu dienu arī mums būs jāaiziet. Kamēr mēs atrodamies šeit kopā Kunga Jēzus Klātbūtnē, mēs lūdzam, lai Tu atsvaidzini to mūsu atmiņā. Un ļauj mums pārbaudīt, tā teikt, jeb veikt mūsu dzīves inventarizāciju, lai mēs būtu zem Asinīm un Ticībā. Dāvā to, Kungs.

²³ Tagad, kad es šodien šādos apstākļos cenšos nodot cilvēkiem nelielu vēstījumu, es lūdzu, lai Tu palidzi man, Kungs. Stiprini mani, jo man—man—man tas ir vajadzīgs, Kungs. Un es lūdzu, lai Tu dāvā to. Un lai tiek pateikts kaut kas, kas Tevi pagodinās. Un, ja mūsu balsi šorīt sadzird kāds, kas nav gatavs tai stundai, kas viņam ir priekšā, lai šī ir tā reize, kad viņi atdosies Tam, Kurš teica: “Es esmu Ceļš, Dzīvība un Patiesība,” mūsu Kungam

Jēzum Kristum. Jo mēs lūdzam to Viņa Vārdā. Āmen. (Varat apsēsties.)

²⁴ [Kāds uz platformas runā ar brāli Branhamu—Tulk.] Šis brālis vēlas pārliecināties, vai visi var labi dzirdēt. Viņš ir ieslēdzis divus mikrofonus. Vai tā ir labi? Vai jūs dzirdat? Paceliet rokas, ja dzirdat. Vai jūs dzirdat? Paceliet savas rokas. Labi.

²⁵ Man ir žēl, ka šorīt visiem nav vietas, kur apsēsties. Un mēs paļaujamies, ka es nepalikšu šeit pārāk ilgi, tikai tik daudz, lai varbūt atnestu mums, varbūt Vārda lasījumu; ka Tas Kungs Dievs pagodinās Savu Vārdu, kas tiks nolasīts, un dos mums Savu žēlastību, lai mēs varētu ar to kalpot Viņam.

²⁶ Lūk, šorīt Billijs Pols man pastāstīja, ka varētu būt iespējams, ka nākamajā svētdienā mēs runāsim Grantveja Dieva Asamblejā Tūsonā. Ja šeit ir kāds no Tūsonas, es, iespējams, nevarēšu redzēties ar jums šonedēļ. Nākamajā svētdienā es būšu Grantveja Dieva Asamblejā.

²⁷ Un tā, mēs tikko atgriezāmieš no austrumiem, un es sevi kaut kā nedaudz nomociju ar pārēšanos, tas bija šo cilvēku no tiem kalnieš pārlieku lielās laipnības dēļ. Un—un es apslimu, tāpēc šonedēļ es neesmu juties labi. Tā ka lūdzieties par mani. Un . . .

²⁸ [Kāds saka: “Pārāk daudz oposumu.”—Tulk.] Ko tu saki? [“Pārāk daudz oposumu.”] Brālis Karls Viljams ar savu humora izjūtu, un es domāju, ka tieši tagad mums tā ir vajadzīga, viņš teica: “Pārāk daudz oposumu.” Par to es nezinu, brāli Karl, bet vāveru bija ļoti daudz.

²⁹ Tāpēc, ja šorīt jūs vēlaties par kādu palūgt, nu, es—es noteikti būtu pateicīgs, ja tā būtu kāda jūsu lūgšana par mani, jo man—man tas ir vajadzīgs.

Tagad mēs gribam ātri pievērsties Vārdam.

³⁰ Un es nevēlos jūs šeit noturēt pārāk ilgi, jo, manuprāt, šorīt tur ir telefonisks pieslēgums pa visu valsti, tas skan viscaur no rietumu piekrastes līdz austrumu piekrastei, no ziemeļiem un dienvidiem. Daudzām, daudzām sanāksmēm ir šis pielāgojums, kāds bija jums visiem šeit, kas esat no dievnama. Arī Finiksā ir pieslēgums, lai visur, kur notiek dievkalpojumi, tas nāktu tieši uz . . . Un viņi pulcējas draudzēs un mājās, un tamlīdzīgi, caur ļoti labiem sakariem. Viņi saka, ka tas ir pat labāk nekā radio pārraide. Tas ir pieslēgums caur telefonu, viņi novieto uztvērēju vai mikrofonu, lai kas tas arī nebūtu, tajā telpā. Un viņi . . . Mana sieva pagājušajā nedēļā atbrauca no Indiānas uz Tūsonu un teica, ka tas ir tāpat, kā stāvēt tajā telpā. Tāpēc mēs lūdzam, lai Dievs svētī visus, kas šorīt ir uz līnijas, lai kur viņi atrastos. Tur Ņujorkā šobrīd būs, ak, pēcpusdiena, un tas skan pa visu valsti dažādās laika joslās.

³¹ Tagad no vēstules Romiešiem 12. nodaļas 1. un 2. panta mēs gribētu—gribētu izlasīt šo Rakstu vietu.

Es jums lieku pie sirds, brāļi, Dieva žēlsirdības vārdā lai jūs nododat savus ķermeņus par dzīvu, svētu, Dievam patīkamu upuri, tā lai ir jūsu prātīgā kalpošana.

Un netopiet šai pasaulei līdzīgi, bet esiet pārveidoti, atjaunodamies savā prātā, lai jūs pareizi saprastu, kas ir labā un pilnīgā . . . labā, patīkamā un pilnīgā Dieva griba.

³² Un tā, ja Tas Kungs gribēs, kā manu tēmu šim ritam es gribu paņemt: *Dieva spēks pārveidot.*

Lai jūs netaptu šai pasaulei līdzīgi, bet būtu . . . pārveidoti, atjaunodamies savā prātā, lūk, un pareizi saprastu, kas ir labā, pilnīgā un patīkamā Dieva griba.

³³ Tas ir jau sen pazīstams teksts, ko daudzi no jūsu mācītājiem ir izmantojuši daudzas reizes savā laikā. Tas ir ticis lietots, kopš Tas tika uzrakstīts. Un tomēr ir viena lieta, kas attiecas uz Dieva Vārdu, Tas nekad nenoveco, jo Tas ir Dievs. Tas nekad nenoveco. Katrā paaudzē, lūk, jau teju vai, apmēram divdesmit astoņus gadsimtus vai vairāk šo Dieva Vārdu ir lasījuši cilvēki, priesteri un pārējie, un Tas nekad nenoveco. Es pats esmu lasījis To apmēram trīsdesmit piecus gadus. Un katru reizi, kad es To lasu, es atrodu kaut ko jaunu, ko es nepamanīju sākumā. Jo Tas ir iedvesmots, Tas ir Dievs rakstītā formā. Saprotiet, Tie ir Dieva atribūti, kas ir izteikti un uzrakstīti uz papīra.

³⁴ Bieži cilvēki saka: “Nu, zini, to Biblii ir uzrakstījuši cilvēki.” Nē. Bibelē ir teikts, ka Pats Dievs uzrakstīja Biblii. Tas ir Dieva Vārds.

³⁵ Un tas nekad nevar ciest neveiksmi. Jēzus teica: “Debesis un zeme zudīs un pāries, bet Mani Vārdi nekad nezudīs.” Un tie nevar zust un būt Dievs, jo Tie ir daļa no Viņa.

³⁶ Un tāpat arī jūs, būdami Viņa dēls un meita, jūs esat daļa no Tiem, un tas padara tevi par Viņa daļu. Tieši tādēļ mēs sanākam kopā, lai būtu sadraudzībā ap Dieva Vārdu.

³⁷ Tātad, šis vārds *pārveidoti*, es vakar paskatījos vārdnicā. Tad es teju vai zaudēju laika izjūtu, ka man ir jābūt šeit, kad es meklēju kādu tēmu un atradu šo vārdu, tas ir, šo tekstu, Rakstu vietu. Un tajā vārdnicā ir teikts, ka tas ir “kaut kas, kas ir izmainīts”. Tas nozīmē būt “izmainītam”. *Pārveidots*, “kļuvis atšķirīgs no tā, kāds tas bija, tas ir . . . tā raksturs un viss pārējais tajā ir izmainīts,” *pārveidot*.

³⁸ Un šajā ritā es aizdomājos par 1. Mozus grāmatas 1. nodaļu. Šī pasaule bija bezformīga, un tā bija tukša, un virs zemes bija tumsa; nekas cits kā pilnīgs haoss. Un, kad šī zeme atradās šādā stāvoklī, Dieva Gars sāka virzīties virs ūdens virsmas, un visa aina tika izmainīta; no pilnīga haosa uz Ēdenes dārzu. Tas ir

Dieva pārveidojošais spēks, kas var paņemt kaut ko, kas ir nekas, un uztaisīt no tā kaut ko brīnišķīgu. Dieva pārveidojošais spēks!

³⁹ Un, lasot Svētos Rakstus, mēs saprotam to, ka sešus—sešus tūkstošus gadu Dievs veica visus sagatavošanās darbus šai Ēdenei. Lūk, iespējams, ka Viņam tas nebija tik ilgi; bet vienkārši pieņemot un paņemot to no Rakstiem, kur Tie saka, ka “viena diena pie Dieva ir tūkstoš gadu uz zemes”, tas ir, ja Dievs skaitītu laiku. Bet teiksim, ka tie bija seši tūkstoši gadu, kuros Viņš bija izveidojis zemi, un Viņš bija iestādījis uz zemes visu labo sēklu. Tur bija, vienkārši viss bija pilnīgs.

⁴⁰ Es domāju, ka ļoti bieži, kad kritiķi sāk lasīt 1. Mozus grāmatu, viņi sāk kritizēt To, jo šķiet, ka Tā visu laiku atkārtojas vai arī pastāvīgi ievēd tevi apjukumā.

⁴¹ Bet, pirms mēs iedziļināsimies šajā tēmā, uz britiņu pievēršisim uzmanību, ka Mozus redzēja vīziju. Un Dievs runāja ar viņu. Dievs runāja ar Mozu aci pret aci, no mutes ausi. Lūk, Viņš ne ar vienu citu cilvēku nebija runājis tā, kā Viņš runāja ar Mozu. Lūk, Mozus bija liels, viens no lielākajiem praviešiem. Viņš bija Kristus līdzība. Un tā, Dievs var runāt, Viņam ir balss. To var dzirdēt. Dievs var runāt.

⁴² Un Dievs var rakstīt. Dievs uzrakstīja desmit Baušļus Pats ar Savu pirkstu. Reiz Viņš uzrakstīja ar Savu pirkstu uz—uz Bābeles sienām. Reiz Viņš noliecās un uzrakstīja ar Savu pirkstu smiltis. Dievs var runāt. Dievs var lasīt. Dievs var rakstīt.

⁴³ Dievs ir visas žēlastības un Spēka, un visas Dievišķās gudrības Avots, tas viss ir Dievā. Tādējādi, zinot, ka Viņš ir vienīgais Radītājs, kāds vien ir. Nav cita radītāja, kā vien Dievs. Sātans vispār nevar radīt, viņš tikai izkropļo to, kas jau ir radīts. Bet Dievs ir vienīgais Radītājs.

⁴⁴ Tādējādi Viņš radīja ar Savu Vārdu. Viņš sūtīja Savu Vārdu. Tāpēc visas sēklas, kuras Viņš bija izvietojis uz zemes, Viņš izveidoja šīs sēklas ar Savu Paša Vārdu, jo nebija nekā cita, no kā to sēklu izveidot. Viņš bija tās izvietojis, un tās atradās zem ūdens. Viņš vienkārši sacīja: “Lai top šīs, un lai top *tas*.”

⁴⁵ Lūk, mēs redzam, ka daudzas reizes izskatās, ka Bībele atkārtoti jeb saka kaut ko, ko Tā nesaka. Piemēram, 1. Mozus grāmatas 1. nodaļā mēs ieraugām, ka “Dievs radīja cilvēku pēc Sava Paša tēla, pēc Dieva tēla Viņš to radīja; vīrieti un sievieti Viņš radīja.” Un tad Viņš turpina, un uz zemes notiek daudzas lietas.

⁴⁶ Pēc tam mēs ieraugām, ka tur nebija cilvēka, kas zemi koptu. “Tad Dievs radīja cilvēku no zemes pišļiem.” Tas bija citādāks cilvēks. “Un Viņš iedvesa viņā dzīvības garu, un viņš kļuva par dzīvu dvēseli.”

⁴⁷ Pirmais cilvēks bija pēc Dieva tēla, kurš ir Gars. Jāņa 4. nodaļā ir teikts: “Dievs ir Gars, un tiem, kas Viņu pielūdz, ir

jāpielūdž Viņu Garā un Patiesībā.” Bet Dievs ir Gars. Un pirmais cilvēks, ko Viņš radīja, bija cilvēks-gars, un viņš bija pēc Dieva tēla un līdzības.

⁴⁸ Un tad Viņš ielika šo cilvēku miesā, un cilvēks krita. Tāpēc tad Dievs nonāca lejā un kļuva pēc cilvēka tēla, lai Viņš varētu izpirkt to kritušo cilvēku. Tiesi tāds, pēc manām—manām domām, ir tas īstenais Evaņģēlija stāsts.

⁴⁹ Un tā, sešus tūkstošus gadus Dievs bija stādījis visas tās brīnišķīgās sēklas jeb Viņš bija runājis Savu Vārdu. “Tas notiks *šādā* veidā. Tas būs *šis* koks. *Tas* būs tas.” Viss bija pilnīgs. Tas bija vienkārši labs. Un Viņš pavēlēja katrai no tām sēklām, lai tās būtu, lai tās pārveidotos par tādu augu ar tāda veida dzīvību, kādai tai bija jābūt saskaņā ar izteikto Dieva Vārdu. Ja tas bija ozols, tad no tā bija jāizaug ozolam. Ja tā bija palma, no tās bija jāizaug palmai.

⁵⁰ Jo tas lielais Radītājs bija tikko kā sūtījis Savu Vārdu, un Vārda sēkla bija tur, vēl pirms bija izveidota faktiskā sēkla. Un Vārds izveidoja to sēklu. Saprotiet: “Viņš uztaisīja pasauli no neredzamām lietām.” Saprotiet, Viņš—Viņš izveidoja pasauli ar Savu Vārdu. Dievs visu izteica, un tas radās.

⁵¹ Un, tā kā Dievs, Radītājs, izteica to visu un tas radās, tai bija jābūt ideālai pasaulei. Tā bija brīnišķīga vieta. Tā bija patiešām ista paradīze šeit uz zemes.

⁵² Lūk, ikvienā vietā kaut kur ir jābūt galvenajai pārvaldei. Šim saietam ir galvenā pārvalde, un šai filiālei ir galvenā pārvalde, un draudzei ir galvenā pārvalde. Un Dievam ir galvenā pārvalde. Un tāpat šai lieliskajai vietai, valstij, kurā mēs dzīvojam, tai ir galvenā pārvalde. Un tāpat tajā lieliskajā Ēdenē bija galvenā pārvalde, un tās galvenā pārvalde atradās Ēdenes dārza augšpusē, tas ir, Ēdenē, dārza austrumos.

⁵³ Un pār to visu, lai pārvaldītu visu Savu lielisko radību šeit uz zemes, Dievs ielika Savu dēlu un Sava dēla ligavu, Ādamu un Ievu.

⁵⁴ Dievs bija Ādama Tēvs. “Ādams bija. . . Dieva dēls,” saskaņā ar Rakstiem. Viņš bija Dieva dēls.

⁵⁵ Un Dievs uztaisīja viņam palīgu no viņa paša ķermeņa; droši vien no ribas, kas bija virs viņa sirds, lai viņa būtu viņam tuva, izveidoja viņam palīgu. Tā patiesībā vēl nebija viņa sieva, tāpat kā tas vēl nebija cilvēks; Viņš tikai bija to izteicis. Un, lūk, kur atnāca nepatīkšanas, sātans ieguva viņu, pirms to izdarīja Ādams. Tā ka tas bija tikai Viņa Vārds, ko Viņš bija izteicis.

⁵⁶ Es saku, ka, es negribu pārāk ilgi pie tā kavēties. Bet daži no jums, iespējams, ir nedaudz apjukuši, jo īpaši tie cilvēki tur augšā—tur dienvidos, šķiet, ir nedaudz apjukuši attiecībā uz to Vēstījumu, kas šodien man ir no Dieva cilvēkiem, tas par čūskaš dzimumu. Un, ja *Tas* Kungs gribēs, es vienā no šīm dienām došos

mājās uz Džefersonvilu. Es gribu runāt apmēram sešu stundu vēstījumu un to visu izskaidrot, saprotiet, lai tas tiktu izteikts tādā veidā, lai jūs saprastu, par ko mēs runājam. Un tas ir TĀ SAKA TAS KUNGS. Tas ir tieši tikpat patiesi, kā Tas bija tad, kad tas parādīja mūsu māsu Florenci dažus gadus pirms viņas aiziešanas. Saprotiet, Tā ir Patiesība. Un tagad mēs... varbūt tas tiek nepareizi saprasts.

⁵⁷ Ja kāds pienāktu pie manis ar kādu pretēju viedokli, es pats to varētu pārprast. Es negribētu kritizēt to, ko saka kāds cits. Mums nav jākritizē vienam otru. Es neesmu vainīgs šādās darbībās; es pateicos Tam Kungam. Es esmu kritizējis grēku un neticību; bet nevis atsevišķus individuus, saprotiet, es—es neesmu. Mēs esam—mēs esam brāļi un māsas, kas cenšas, mēs tuvojamiem tai vietai, kur vakar no rīta nonāca māsa Florence, saprotiet. Viņa... Mums—mums visiem būs jāiet pa to ceļu. Un tas nav mans nodoms — mēģināt kritizēt brāļi vai māsu, kas man nepiekrīt. Nē, es it nemaz netaisos to darīt! Es nedomāju, ka jūs atradisiet kādu lenti, uz kuras es būtu nosaucis kādu vārdā. Lai gan daudzas reizes es esmu uzskatījis, ka tas cilvēks kļūdās, bet tas ir starp viņiem un Dievu. Bet tas, kas ir nepareizi, attiecībā uz grēku un... Un pārpratumi, dažreiz tas pat nav grēks, tie ir vienkārši cilvēku pārpratumi. Un es—es uzskatu, ka katram no mums ir tiesības izpaust sevi savā izpratnē.

⁵⁸ Un tā, šis lielais Radītājs bija ielicis Savu radīto dēlu. Lūk, Ādams bija Viņa pirmais radītais dēls. Jēzus bija Viņa vienīgais *piedzimušais* Dēls, saprotiet, Viņš bija dzimis no sievietes. Bet Ādams tika radīts pa tiešo ar Dieva roku.

⁵⁹ Un tā, šī galvenā pārvalde, kur visu pārvaldīja Viņa—Viņa dēls un Viņa dēla ligava, tas izskatījās tik pilnīgi. Tam visam galva bija cilvēks, Viņa Paša dēls un viņa ligava.

⁶⁰ Un katra sēkla bija pilnīga, palmas, ozoli un zāle, un putni, un dzīvnieki. Un viss bija pilnīgā saskaņā ar Dieva Pavēli: “Nemainiet savu dabu. Katra sēkla lai atnes pēc savas kārtas! Ozol, nekad nepārvērties par meloņkoku.” Saprotat? “Palma, nepārvērties par kaut ko citu. Bet katra sēkla pēc savas kārtas!” Un Viņš—Viņš visu laiku bija to uzmanījis.

⁶¹ Un Viņš bija izteicis Vārdu. Un Viņa lielais, radošais Spēks bija izveidojis tās lietas, kas uzradās, un arī virietu un sievieti. Un viņi bija tā galva, jo viņi bija... viņi bija pārāki par visām citām sugām. Un Viņš nolika tos tādā pašā aprūpē, kā Viņš nolika kokus, dzīvniekus un pārējo: Sava Vārda aprūpē. Viņi nekad un nekādā veidā nedrīkstēja pārkāpt šo Vārdu. Viņiem bija jāpaliek Tur. “Nekad neņemiet neko no Tā un neko Tam nepievienojiet! Jums ir jādzīvo no šī Vārda.”

⁶² Un kamēr vien radība būtu eksistējusi šādā veidā, māsai Šakarjanai šajā rītā nebūtu bijis jāaiziet, kamēr vien tas viss būtu palicis tāds, Dieva lielā saimniecība! Mēs ticam, ka tieši

uz turieni mēs atgriežamies. Mēs atgriežamies tajā stāvoklī, tajā vietā.

⁶³ Kad tajā septītajā ritā Dievs paskatījās uz to visu, Viņš sacīja: “Tas ir labs. Es—es esmu apmierināts ar to. Jā, es—es—es es priecājos, ka es to izdariju. Un tagad tas viss tiek kontrolēts. Un Es esmu uzticējies Savam dēlam un viņa sievai, ka—ka viņi (padariju viņus par tā visa galvu), ka viņi to visu uzraudzis un pieskatīs, lai viss būtu kārtībā, lai viss nestu pēc savas kārtas. Lūk, viņam ir vara to darīt.” Tad Dievs sacīja: “Nu, ja viss ir tik labs, un citādi nemaz nevar būt, jo tā ir Mana Paša vēlēšanās. Tas ir tieši tā, kā es to gribu. Un es esmu to izteicis tādā veidā, un Mani Vārdi ir piepildījuši to tieši tā, kā es to gribēju. Un tur nu tas ir. Tas viss ir ļoti labs!” Tāpēc Bībelē ir teikts: “Septītajā dienā Dievs atpūtās no visiem Saviem darbiem.”

⁶⁴ Un viss tika kontrolēts, lai nestu pēc savas kārtas. Lūk, atcerieties, “lai nestu”. Kad Viņš ielika to sēklu zemē, sēkla var uzdigt tikai tāpēc, ka tajā ir dzīvības spēks, kas pārveidojos to no sēklas par augu, vai lai kas tas nebūtu. Viņa pārveidojošais spēks! Tātad, Dievs ielika tur sēklu, kurā bija potenciāls, lai tā būtu tāda, kādai Viņš pateica tai būt. Un, kamēr vien tā palika savā pareizajā kategorijā, tā bija tieši tāda, kā Dievs pateica, ka tā būs. Tai bija jābūt tādai, jo Viņš bija uztaisījis to tādu un uztaisījis kanālu. Tā ka jebkas, kas paliek Viņa kanālā, ir saskaņā ar Viņa Vārdu, tam noteikti būs jāatnes tas, ko teica Viņa Vārds, ka tas izdarīs. Tas nevar novirzīties no tā. Tas virzās pa kanālu pilnīgi pareizi. Tāpēc, kad Dievs uzticēja visu Savam Paša dēlam, ka tas viss notiks tādā veidā, tad Dievs teica: “Tas viss ir labs, tāpēc Es vienkārši atpūtišos. Un ikvienā no šīm sēklām ir spēks sevi pārveidoties par tādu sugu, kādu Es to vēlos. Tieši tā tam ir jābūt, jo katrai sēklai Es esmu devis pārveidošanās spēku, lai tā kļūtu, tagad tajā ir potenciāls kļūt tieši par to, ko Es gribu, lai tā būtu.”

⁶⁵ Dievs nekad nav mainījies. Šodien Viņš ir tieši tāds pats, kāds Viņš bija toreiz! Dievs ir apņēmis kaut ko darīt. Viņš to darīs. Nekas Viņu neapturēs. Viņš to izdarīs!

⁶⁶ Un tā, kad viss jau bija tik labi un iekārtots, Dievs jutās pārliecināts, ka viss būs labi, un tad, kad Viņš šādi sajūtās, tieši tad ienāca ienaidnieks. Es grasos. . . Dievs deva spēku pārveidot. Un es gribu nosaukt šo tipu, kuram ir spēks nevis atkal radīt, bet es. . . Viņam bija spēks izkropļot, nevis pārveidot; bet izkropļot. Lūk, viss izkropļojums vienmēr nāk no oriģinālā stāvokļa, ir kaut kas, kas ir noticis ar to nepareizi.

⁶⁷ Pirms dažiem gadiem, iedams patruļā, ejot cauri kukurūzas laukiem, es aizdomājos par to, kādam kokam tur bija nolūzis zars, un tas bija nokritis uz kāda kukurūzas stiebra. Un tas stiebrs ar visiem spēkiem centās slieties uz augšu, kādam tam

būtu jābūt, bet tas bija deformēts, jo kaut kas bija noticis. Uz tā gulēja tas žagars.

⁶⁸ Mēs ieraugam, ka uz lauka ir arī savvaļas ložņaugus. Daudzi šejienes vīrieši un varbūt dažas no sievietēm . . . ja jūs esat no Kentuki. Sievietes tur strādā ar kapli tikpat daudz kā vīrieši, iziet uz lauka ar—ar kapli, mēs saucam to par zoskakla kapli, un izkaplē tos ložņaugus. Jo, ja jūs neizravēsiet tos ložņaugus no vagas, kur ir kukurūza, lūk, *šādi*, tad tas ložņaugus izstiepsies, ieķersies tajā kukurūzā un pakāpeniski apvīsies, tik nemanāmi, tik viltīgi, ka jūs teju vai nepamanīsiet, ka tas apvijas. Un visbeidzot tas kļūst arvien spēcīgāks un spēcīgāks un savēlks to kukurūzu tā, ka tā tiek deformēta. Pievelk to pie sevis, apvij tai apkārt savu vītenaugu; izkropļo to no tā, kas tā bija, par kaut ko citu. Kaut arī tā ir kukurūza, bet tā ir izkropļota kukurūza.

⁶⁹ Un mēs visi joprojām esam pēc Dieva tēla. Taču daži ir tik ļoti deformēti, būdami Dieva dēli, ka dzīvo pretēji Viņa Vārdam un tam ceļam, ko—ko Viņš mums bija domājis un sagādājis, lai mēs pa to staigātu. Kaut kas ir uzlikts, šī pasaule novirza mūs no šī ceļa, pievelk klāt sev un prom no tās taisnās, šaurās joslas, kurā Viņš mūs iestādīja, lai mēs būtu Dieva dēli un meitas. Grēks ir nodarījis šo ļaunumu Dieva dēliem un meitām.

⁷⁰ Izkropļotājs! Es zinu, ka šķiet diezgan neparasti runāt par to šādā veidā, “izkropļot”, bet tieši tāds viņš ir; viņš deformēja jeb izkropļoja. *Izkropļot* nozīmē “pārmānīt, padarīt par kaut ko citu”. Un *deformēt* nozīmē to pašu, ka tas ir paņemts un deformēts, un “pārtaisīts citādāks”. Kaut arī tā joprojām ir tā pati sēkla, bet tā ir deformēta.

⁷¹ Un tā, mēs redzam, ka arī šim izkropļotājam bija tikpat daudz laika, lai izkropļotu, kā bija Dievam, lai pārveidotu. Lūk, viņš iestādīja savu sēklu, tas ir, nevis iestādīja savu sēklu, viņš . . . Ēdenes dārzā. Kopš tā laika viņš sešus tūkstošus gadus ir kropļojis Dieva Sēklu, Dieva Vārdu; lai To deformētu, padarītu To citādāku; kad viņš . . . pirmo reizi, kad Ieva ieklausījās viņā un paņēma tikai vienu nelielu frāzi.

⁷² Atcerieties, sākumā sātans citēja šos Rakstus tik skaidri, cik vien iespējams: “Vai Dievs ir teicis: ‘Jums nebūs ēst no ikviena koka Ēdenes dārzā?’” Saprotat? “Vai jums nebūs ēst no ikviena koka?”

⁷³ Un tagad atcerieties, Ieva teica: “Jā, mēs drikstam ēst no katra koka; tikai tam kokam, kas ir dārza vidū, mēs nedrikstam tam pat pieskarties.” Tagad pavērojiet, kā viņš savā vēstījumā tikai pavisam nedaudz sagroza to Vārdu. Sakot . . . Ieva sacīja: “Jo Dievs teica, ka, ja mēs to izdarīsim, tajā dienā mēs ‘mirsim.’”

⁷⁴ Viņš sacīja: “Ak, protams, jūs nemirsiet.” Redziet, viņš bija cilvēks, viņš teica: “Tagad tu—tu—tu izdari to. Un jūs—jūs esat—jūs esat tādi kā neizglītoti cilvēki. Jūs, patiešām, jūs nezināt visu. Bet, ja jūs tikai no tā pagāršotu, tad jums būtu gudriba, jums

būtu zināšanas. Jūs varētu atšķirt labo no ļaunā un būtu kā dievi, jūs, ja vien jūs pagaršotu šo gudribu, kas ir man. Es zinu, bet jūs nezināt.”

⁷⁵ Kaut arī gudriba nav slikta lieta. Bet, ja tā gudriba ir pretrunā, ja tā gudriba nav pareizā gudriba no Dieva, Dievišķā gudriba, un kļūst par dabisko gudribu, man ir vienalga, cik daudz mums ir zinātnes un kas nu vēl, vai izglītības, tas ir no velna. Es pierādišu to jums pēc dažām minūtēm, ja Tas Kungs ļaus. Tas ir no velna.

⁷⁶ Civilizācija ir no velna. Es nesen sludināju par to. Katra kultūra uz zemes, visas zinātnes iespējas un viss pārējais ir no velna. Tas ir viņa zināšanu evaņģēlijs, ko viņš sludināja Ēdenes dārzā. Un viņš ir paņēmis tās zināšanas, izkropļotas zināšanas, kas ir pretrunā Dieva Vārdam un gribai, un plānam. Un tagad viņam ir bijuši seši tūkstoši gadu, lai darītu tieši to, ko izdarīja Dievs, tikai sagrozītā veidā, un bija nepieciešams tikpat ilgs laiks, lai ieviestu viņa paša Ēdeni. Tagad viņam šeit uz zemes ir Ēdene, un tā ir piepildīta ar gudribu, zināšanām. Tāds bija Viņa evaņģēlijs sākumā: zināšanas, gudriba, zinātne. Dievs ko tādu nekad nav atbalstījis. Un es—es gribu, lai jūs kādu britiņu ieklausieties. Viņš izdarīja to, jo viņš bija pasaulīgas gudribas cilvēks.

⁷⁷ Lūk, nav viegli to sacīt. Tas ir—tas ir ļoti grūti, jo es runāju cilvēkiem, kuri jūtas tāpat kā es, un tā, kā man ir bijis gadiem ilgi. Bet kopš tika atvērti tie Septiņi to Engēļu Zimogi tur, tieši aiz tā kalna, Šī ir kļuvusi par jaunu Grāmatu. Tas, kas ir bijis apslēpts, tas tiek atklāts, kā Dievs apsolīja Atklāsmes 10. nodaļā, ka Viņš to izdarīs. Un mēs esam tie privilēģētie cilvēki uz zemes, kurus Dievs ir izvēlējis, lai mēs varētu redzēt un saprast šīs lietas; un tas nav kaut kāds mīts, ko cenšas izdomāt kāda cilvēka miesīgais prāts. Tas ir Dieva Vārds, kas ir izpaudies, pierādīts, ka Tas ir pareizi. To ir pierādījusi nevis zinātne, bet Dievs, ka Tas ir pareizi. Dievam, kā es esmu teicis iepriekš kādā vēstījumā, Dievam nav vajadzīgs, lai kāds skaidrotu Viņa Vārdu. Viņš ir Sevis Paša Izskaidrotājs. Viņš saka, ka kaut kas notiks, un tas notiek. Tas ir, Viņš—Viņš apstiprina to, tas to izskaidro.

⁷⁸ Pirms dažiem gadiem mēs, pentakostu ļaudis, kad tās citas draudzes mums teica, ka mēs esam “traki”, ka “mēs nevaram, ka Svētais Gars ir pagātne.” Bet mēs redzam, ka Dieva apsolījums ir ikvienam, kas to vēlas, un tagad mēs zinām kaut ko citu. Saprotiet, un tas ir pamazām, tā tas viss ir atvēries.

⁷⁹ Un tagad Viņš ir apsolījis, ka noslēpumi, kas bija apslēpti tajos, visos tajos draudzes periodos, tiks atklāti pašā pēdējā laikā. Un tagad Viņš ļauj mums zināt. Mēs atrodamies pēdējā laikā. Mēs jau esam klāt.

⁸⁰ Un tā, sātans ir civilizācijas autors. Viņš ir zinātnes autors. Viņš ir izglītības autors.

Jūs teiksiet: “Vai tā ir taisnība?”

⁸¹ Labi, tagad izlasisim no Dieva Vārda, no 1. Mozus grāmatas 4. nodaļas, un uz britiņu atgriezīsimies un vienkārši paskatīsimies. Es zinu, ka es varbūt. . . ja es pārāk aizkavēšos, brālis Karls droši vien man pateiks. Bet 1. Mozus 4. nodaļas 16. pantā šeit ir teikts, sākumā, ko Dievs izdarīja, lai uzliktu lāstu vīrietim un sievietei, un viss, kas viņiem bija jādara; un nevis lai uzliktu viņiem *lāstu*, bet lai pateiktu, kas notiks, un nolādētu zemi Ādama dēļ. Un tagad mēs šeit ieraugām, ka Ievai piedzima dviņi. Un viens no tiem bija no sātana, bet otrs bija no Dieva.

Tagad jūs teiksiet: “Oho! Nē. Nu, brāli Branham!”

⁸² Britiņu uzgaidiet. Atrodiet man kaut vienu Rakstu vietu, jebkur, kur teikts, ka Kains bija Ādama dēls. Es parādišu jums Rakstu vietu, kur Tas saka: “Kains bija no tā ļaunā,” nevis no Ādama.

⁸³ Tagad ievērojiet, kad viņa šeit tapa grūta. Mēs sāksim ar 4. nodaļu, vispirms.

Un Ādams atzina. . . savu sievu; un tā tapa grūta un dzemdēja Kainu, un teica: Es esmu ieguvusi. . . tagad viņa saka: Es esmu ieguvusi dēlu no Tā KUNGA.

⁸⁴ Protams, tā tam bija jābūt. Neatkarīgi no tā, vai tā būtu prostitūta vai kāda cita, tam bija jānāk no Dieva, saprotiet, jo tāda ir Viņa sēkla, tāds ir Viņa sēklas likums, tai ir jāatnes, neatkarīgi no tā, vai tā ir samaitāta sēkla, izkropļota sēkla, vai lai kāda tā nebūtu. Tai joprojām ir jāatnes, tik un tā. Tāda ir Viņa pavēle.

Un vēl viņa dzemdēja tā brāli Ābelu.

⁸⁵ Viņš neatzina viņu vēlreiz. Ādams atzina savu sievu, un viņa dzemdēja Kainu un dzemdēja arī Ābelu, dviņus. Sātans bija kopā ar viņu tajā ritā, bet Ādams tajā pēcpusdienā.

⁸⁶ Jūs redzat, cik daudz jezgas tajā laikrakstā, manuprāt, tas notika Tūsonā, par to sievieti, kura vienlaikus dzemdēja melnādainu un baltu bērnu. No rita viņa dzīvoja kopā ar viru, bet pēcpusdienā ar to vīrieti. Un tas vīrietis rūpēsies par. . . tas baltais vīrietis teica, ka viņš rūpēsies par savu bērnu, bet melnādainajam būs jā rūpējas par savējo. Saprotat? Es zinu to no suņu audzēšanas un tā tālāk, tā pavisam noteikti notiek, ja tas tiek darīts pēc dažām stundām. Šis gadījums pierāda to.

⁸⁷ Lūk, lai parādītu, kur radās civilizācija, tagad izlasisim no 1. Mozus grāmatas, atkal no 1. Mozus 4. nodaļas, un paskatīsimies, kur tas ir. 16. pants.

Un Kains aizgāja no Dieva klātbūtnes un dzīvoja Noda zemē, austrumu pusē no Ēdenes.

Un Kains atzina savu sievu; un tā tapa grūta un dzemdēja viņam Ēnohu, un viņš uzcēla pilsētu un nosauca pilsētu sava. . . dēla vārdā par Ēnohu.

⁸⁸ Sākās civilizācija. Doktors Skofilds šeit, manā Skofilda Bibēlē ir teikts: “Pirmā civilizācija.” Ievērojiet, pēc tam viņš dzemdināja dēlus, un viņi uztaisīja stabules un mūziku. Nākamais dzemdināja dēlus, un viņš sāka darīt citas lietas, brīnumus, celt pilsētas un—un taisīt vara instrumentus un visādas lietas. Saprotiet, tieši to viņš darīja, kļuva par pirmo civilizāciju, kas bija no Kaina. To pašu viņš ir darījis visos laikos.

⁸⁹ Un tā, pāriesim uz 25. pantu un paskatīsimies, kas notika tālāk.

Un Ādams vēlreiz atzina savu sievu, lūk, un tā viņam dzemdēja dēlu un nosauca tā vārdu Sets: Jo Dievs, sacīja viņa, ir devis man citu sēklu Ābela vietā, kuru nokāva Kains.

Un Sets... Un arī Setam piedzima dēls; un viņš nosauca tā vārdu: Ēnošs, un tad cilvēki sāka piesaukt Tā KUNGA vārdu (no Seta līnijas, nevis no Kaina līnijas).

⁹⁰ Redziet, šis lielais intelektuālisms, pie kura mēs visi tik ļoti turamies! Kas ir šodienas komunisms, kas ir viņu dievs? Tas ir intelektuālisms, zinātne. Ko mēs galu galā darām? Kur mēs dzīvojam? Pārdomājiet šos vārdus šodien.

⁹¹ Un tā, šobrīd viņam ir sava veida Ēdene, tas ir, sātanam. Šajos sešos tūkstošos gadu viņš ir veidojis (nevis radijs), bet izkropļojis visu Dieva zemi, Viņa radības, dzīvniekus, krustojot, hibridizējot; kokus, augus, cilvēku; pat reliģiju, Biblii, draudzi; līdz viņš ir ieguvis sev pilnīgu zinātnes Ēdenes dārzu, visu virza zinātne. Mūsu automašīnas, visu, kas mums ir, mums ir devusi zinātne, to ir paveicis cilvēks. Un viņam šeit ir sava lielā Ēdene; kā pierādījums tam, ka šis Vēstījums ir šim laikam, kā pierādījums tam, ka šis nav kāds cits periods, bet Atklāsmes 10. nodaļa! Paskatieties uz hibridizāciju šodien, lai uztaisītu kaut ko labāku, tas ir, skaistāku, nevis labāku. Paskatieties, kādi šodien ir mazi bērniņi.

⁹² Vakar es aizvedu savu meitu pie zobārsta, un viņš teica, ka viņas zobi ir sagriezušies. Viens brālis Tūsonā, brālis Normans, aizveda savu mazo meitiņu, un viņas zobi bija izvīrīti. Un zobārsts teica, ka drīz, viņaprāt, iespējams, pienāks laiki, kad cilvēki piedzims ar zobiem, kas augs visvisādās virzienos. Tā ir tā pārtika, ko mēs ēdam, hibrida pārtika.

⁹³ Vai jūs lasījāt pagājušā mēneša *Reader's Digest* par Billiju Grēmu, to izcilo evaņģēlistu? Vai esat viņu klausījušies? Es šobrīd lūdzos par viņu vairāk nekā jebkad. Kad viņš nesen runāja tām apliktajām apkārtībām un tā tālāk, izklāstīdams to tai garīdzniecībai. Ar viņu kaut kas ir noticis. Es ceru, ka kādu dienu viņš ieraudzīs savu pozīciju, kur viņš atrodas, ievērojiet, šobrīd viņš izsauc no Sodomas, tās samaitātās pilsētas. Un tā, ievērojiet to *Reader's Digest*, Billijs bija tik novājināts, ka viņš pat nespēja noturēt savas sanāksmes. Un viņam tika pateikts, ka

viņam ir jāskrien, jāvingro un tā tālāk. Tāpēc katru dienu viņš skrien, man šķiet, kādu jūdzu vai ko tamlīdzīgu, lai vingrotu.

⁹⁴ Cilvēks ir sapuvis. Visa cilvēce ir samaitāta. Viss ir tā, kā tas bija pirmsplūdu laikos. Tā ir pilnībā izjaukta, kājām gaisā, novirzījusies no tās taisnās rindas, kurā Dievs viņus iestādīja. Caur zinātņi un maldināšanu grēks ir izkropļojis visu cilvēci.

⁹⁵ Vai jūs lasījāt arī uzreiz zem tā raksta, kur bija teikts, ka: "Šajās dienās meitenes un zēni, pēc fiziskās uzbūves, ir savā pusmūžā divdesmit līdz divdesmit piecu gadu vecumā"? Padomājiet par to.

⁹⁶ Nesen, veicot atpazīšanu, es pamanīju divdesmit divus gadus vecu meiteni, kurai bija menopauze, izsaucu viņu. Un tieši to viņai bija pateicis ārsts.

⁹⁷ Redziet, šī ir kritusi, deģenerēta, samaitāta cilts, kas dodas uz elli. Es zinu, ka tas izklausās neētiski, bet tas ir bibeliski, saprotiet, tā ir taisnība; un šī cilts, kurā mēs dzīvojam, šī cilvēku paaudze.

⁹⁸ Un tā, ievērojiet, šodien tiek krustoti liellopi, tiek krustoti augi; un tad zinātne, it kā nekas nebūtu noticis, tā pati zinātne, kas to visu dara, saka: "Tas ir tas, kas iznīcina visu cilvēci." Jūs lasāt par to tāpat kā es. Nu, kāpēc viņi to neaptur? Tāpēc, ka viņi nevar to apturēt. Dieva Vārds ir pateicis, ka tas šādi notiks. Bet, ja viņi uz mirklīti aizdomātos, viņi ir instrumenti kā Jūda Iskariots, kas isteno tieši to, ko Dievs ir pateicis, ka tas notiks. Tas tiek darīts, pamatojoties tieši uz viņu pašu zinātņi.

⁹⁹ Ar savu zinātnisko izpēti, pēc tāda paša parauga, kā viņš pievila Ievu, viņš ir pievilis arī draudzi, kuras līdzība bija Ieva. Lūk, arī tur Ādams, tas ir, precizāk, Ieva simbolizē draudzi, ievērojiet, ko viņa izdarīja. Klaiņojot zināšanu meklējumos, viņa pārslid pāri robežai starp pareizo un nepareizo, ieklausoties tajā, kā sātans ir izkropļojis jeb deformējis oriģinālo Dieva Vārdu.

¹⁰⁰ Un tagad šodienas draudzes ir kļuvušas deformētas. Lūk, es nerunāju par cilvēkiem, indivīdiem. Es runāju par draudžu pasauli. Viena ir sagriezusies tādā veidā, viena ir sagriezusies citādāk un, caur zinātņi. Pēc tā paša parauga, kā viņš darija. Viņš ir piepildījis savus draudus, sātans, no Jesajas 14:12.

¹⁰¹ Vienkārši uz britiņu izlasisim par to. Jesajas grāmatā, sāksim ar 14. nodaļas 12. pantu.

*Kā tu esi kritis no debesīm, ak, Lucifer, ausekļa dēls!
Kā tu esi nogāzts pie zemes, tu, kas tautas locīji!*

Tas ir Jesaja, kas redz viņu vizijā, saprotiet, nākotnē.

*Jo tu sacīji savā sirdī: Es kāpšu debesīs, es uzcelšu
savu tronī augstu pār Dieva zvaigznēm, es apsēdīšos uz
saiešanas kalna . . . pašos ziemeļos:*

¹⁰² Sātana mērķis kopš Ēdenes laikiem bija padarīt pašam sevi par Ēdeni; un paaugstināt sevi augstāk, lai Dieva zvaigznes pielūgtu viņu, dēli pielūgtu viņu. Un šobrīd viņš ir to absolūti piepildījis, kad viņš ir to izdarījis un ieviesis to draudzē. Nu, es neiedziļināšos sīkumos. Ikviens no jums, kurš klausās šīs lentes, zina to. Tā—tā ir precīzi tā stunda, kurā mēs dzīvojam, un tas ir sātans, kurš ir izdarījis to caur izglītības programmu, labāk der, labāk *šis*, labāk *tas*. Un, paši to neapzinoties, viņi visu laiku dodas pa taisno nāvē. Padarīti akli, rāda ceļu aklajiem, aklie valstu vadītāji, aklie zinātnes vadītāji, aklie draudzes vadītāji, aklie, kas ved aklos. Jēzus teica: “Atstājiet viņus, viņi abi iekritis bedrē.”

¹⁰³ Ievērojiet šeit līdzību par divām Ēdenēm, kas ir attēlotas tik līdzīgas, ka gandrīz pieviltu pašus Izredzētos. Mateja 24:24 ir teikts, ka tas notiks šādi. Bet es gribu, lai mēs uz britiņu apstātos un pārdomātu šīs divas Ēdenes, un jo īpaši vienu lietu, ka Bībele saka mums, ka Dieva Vārds patiešām radija to Ēdeni un ka Dieva Vārds brīdina mūs, ka atnāks tā cita Ēdene.

¹⁰⁴ Lūk, mēs arī zinām, ka ir jābūt vēl vienai Ēdenei, ja mēs ieklausāmies arī pravieti Pāvīlā, 2. Tesalonīķiešiem 2. nodaļā. Ja vēlaties, es varētu To izlasīt.

Tas, kurš sevi paaugstina; tā *diena* no Tā Kunga *nenāks*, kamēr *nebūs atklājies tas grēka cilvēks*, . . .

. . . tas, kurš sēž Dieva templī, paaugstinādam *sevi pāri visam, kas saucas Dievs*, lai viņš kā Dievs, tiktu pielūgts kā Dievs.

¹⁰⁵ Aizdomājieties par to! Lūk, Jesajas 14. nodaļā tas pravietis teica, ka viņš redzēja, ka “Lucifers savā sirdī,” būdams Dieva iedvesmots, viņš redzēja vizijā, ka “saciņa, ka viņš to izdaris.” Jesajas grāmatā, astoņus simtus gadu pirms Pāvila vai aptuveni tad.

¹⁰⁶ Lūk, tagad, astoņsimt gadu vēlāk, Pāvils redz, kā viņš ieņem savu pozīciju. Ievērojiet, viņš pārņem vadību savā Ēdenē; savā zinātniskajā Ēdenē, ir savu zinātnisko pasauli, ar savu zinātnisko draudzi-līgavu, viss ir zem vārda “zināšanas”, vareni semināri, vareni grādi, izglītības programmas.

¹⁰⁷ Paklausieties, brāli, māsa, katram no mums būs jāiet pa to ceļu, pa kuru gāja Florence. Es prasu jums Jēzus Vārdā, ņemiet To vērā. Nevis ņemt vērā mani. Es esmu jūsu brālis. Tas—tas nav tas. Ņemiet vērā to Vārdu, ko es runāju no Dieva Bībeles. Un izskatiet to pamatīgi, tas ir pilnībā apliecināts Paša Dieva Vārdā, kur mēs atrodamies, šajā periodā, kurā mēs dzīvojam.

¹⁰⁸ Tās programmas pašas par sevi ir absolūts antikrists. Lūk, viņam pavisam noteikti ir Ēdene, viņš teica, ka viņš to izdaris. Šeit ir vienkāršs Dieva Vārds, kas saka, ka viņš to izdaris, un šeit mēs pavērojam un redzam, ka viņš to dara. Viņš ir izdarījis to ar

savu intelektuālo, zinātnisko, konfesionālo ligavu. Vienā no šim dienām viņš pārņems vadību Pasaules Draudžu Padomē, kas tiks izveidota. Visi būs kopā ar viņu.

¹⁰⁹ Mēģinot cilvēkus, ne tāpēc, ka viņi ir slikti cilvēki; viņi tika iesēti tajā taisnajā rindā kā graudi, bet sātans iesēja ložņaugus, sauktus par zinātni, pētniecību, izglītību, doktora grādiem. Reizēm viņi tevi pat nelaidīs pie kanceles, kamēr tu neuzrādīsi doktora grādu no kaut kāda semināra. Tas viss ir nepareizi! Ne jau cilvēki; bet gan tā programma ir nepareiza. Un kas tagad no tā ir iznācis? Tas viss atkal ir sakrājies un atvedis pilnīgi visu pasauli (caur visādu krustošanu, oriģinālās Dieva Sēklas izkropļošanu) vēl vienā tumšā haosā.

¹¹⁰ Bet es esmu tik priecīgs, ka Dievs atkal atceras par mums, ka Viņš joprojām var līdināties virs šādiem apstākļiem. Viņš apsoliņa, ka Viņš to darīs, un aicinās mazu ganāmpulciņu, kas būs Viņa Līgava.

¹¹¹ Tagad vēlreiz šeit ievērojiet, cik precīza ir līdzība par šim draudzēm jeb šim Ēdenēm.

¹¹² Dievs caur Sava Vārda Sēklu! Un ir tikai viena lieta, kas var atdzīvināt Vārdu, un tas ir Gars, jo Tas ir Dzīvības Devējs Vārdam. Un, kad tā Dzīvība, kas ir Vārdā, satiekas ar Gara Dzīvību, Tā atnesīs visu, kas ir tā Sēkla.

¹¹³ Un tā, ievērojiet, kas notika. Ēdenes dārzā bija Dieva nevainības saimniecība, un tas bija viens no laika periodiem. Pirmais laika periods bija nevainīgs, cilvēki nepazīna grēku. Viņi neko nezināja par grēku. Gan Ādams, gan Ieva bija kaili, taču no viņu kailuma viņus aizsedza garīgs apsegs pār viņu sejām. Viņi nemaz nezināja, ka ir kaili, it nemaz, jo viņi bija aizsegti. Tā kā Dieva aizsegs bija viņu prātos, viņi nezināja, kas ir pareizi un nepareizi. Un tas, ka viņi abi tur bija kaili, rādīja, ka pie viņiem vēl nebija atnākušas zināšanas, saprotiet, ka viņi bija kaili. Šis pāris bija kails un nezināja to.

¹¹⁴ Lūk, ja vēlaties, varat atvērt vai pierakstīt, Atklāsmes 3. nodaļa. Svētais Gars pareģo šo pēdējo periodu, Lāodikejas Pentakostālam Draudzes Periodam pēdējās dienās Viņš teica: "Tu esi kails un akls un nezini to."

¹¹⁵ Tur ir Dieva Sēkla, būdami nevainībā, it nemaz nezino, ka viņi bija kaili, būdami zem Svētā Gara apsega, kas aizsedza viņus no grēka.

¹¹⁶ Bet tagad, pēdējā draudzes periodā, mēs šeit ieraugām, ka viņi atkal ir kaili, un nezina to. Bet tas nav Svētā Gara apsegs. Tas ir tas apsegs, ko sātans toreiz ar viltību uzmeta Ievai, iekāres apsegs, iekāres apsegs. Viņi ir tik samaitāti, ka viņi nezina, ka ir kaili, mūsu sievietes uz ielas šortos, seksuālās drēbēs.

¹¹⁷ Nesen kāds man atsūtīja avizes izgriezumu par tiem jaunajiem svārkīem, kurus viņas grasās nēsāt, man šķiet, ka

trīsdesmit pieci centimetri no gurniem vai kas tamlīdzīgs. Un es brinos, vai mūsu—vai mūsu sievietes patiešām saprot, ka tas ir iekāres apsegs?

118 Nu jūs—jūs teiksiet: “Es varu Dieva priekšā pierādīt, ka esmu nevainīga jebkādā laulības pārkāpšanā attiecībā uz savu viru, vai arī es—es . . . visā tajā.”

119 Bet tajā Tiesā tu vienalga tiksī saukta par “laulības pārkāpēju”. Tā saka Bībele. Jēzus teica: “Ikviens, kas paskatās uz sievieti ar iekāri, jau ir pārkāpis laulību ar viņu savā sirdī.”

120 “Akls, kails un nezina to!” Nevis tās nabaga sievietes tur uz ielas; man nav nekas pret viņām. Tas ir tas ļaunums! Un izskatās, ka draudzes sistēma nespēj to atpazīt un stāvēt pret to; ļauj viņām isi apgriezt savus matus, lietot kosmētiku un šortus, un pārējo kristietības vārdā. Cik tas ir briesmīgi! Saprotiet, viņi atkal ir kaili Sātana Ēdenē, un nezina to. Viņi nezina to.

121 Man šķiet, ka es redzu, skatoties no šejienes, tur otrā ielas pusē, tas droši vien ir baseins, tur šobrīd ir tās sievietes. Ja vien tā sieviete saprastu, ko viņa dara, bet viņa nezina to. Viņa ir kaila. Viņas ķermenis ir svēts. Viņa novelk tās drēbes, kurās viņu ietērpa Dievs, ādā, šai paaudzei. Viņa nepārtraukti to saīsina. Viņa ir kaila, aizbīdinoties ar “civilizāciju, augstāku izglītību, labāku civilizāciju, augstāku ētiku.” Es gribu būt pārliecināts, ka tas patiešām tiek saprasts. Tas viss ir no velna un tiks iznīcināts Kunga Jēzus Atnākšanā. Tas tiks iznīcināts, pilnīgi viss. No tā nepalikts pāri pilnīgi nekas.

122 Un, ak, draugs, pa visu valsti, kamēr tu klausies mani šeit, Finiksā, aizdomājies par šīm lietām! Šeit tu esi tām pakļauts. Lūk, Jēzus teica, ka: “Viņi pieviltu Izredzētos, ja būtu iespējams.”

123 Pirmais gars bija . . . pirmais apsegs bija svēts apsegs, Svētais Gars, un viņai nebija jāskatās aiz Tā. Bet, kad—kad sātns sāka runāt ar viņu par zināšanām, viņai vienkārši vajadzēja pavisam nedaudz ieskatīties pasaulē.

124 Un tieši to ir izdarījusi viņas meita, draudze. Jūs gribat skatīties, jūs gribat ģērbties kā kāda kinozvaigzne, vai jauni puīši grib uzvesties kā Elvis Preslijs vai—vai Pets Būns, vai—vai kāds no tiem cilvēkiem, darot to reliģijas vārdā.

125 Pets Būns ir no Kristus Draudzes. Elvis Preslijs ir Pentakosts. Divas demonizētas personības, kas ir iemetušas pasauli vēl lielākā haosā nekā Jūda Iskariots, kad viņš nodeva Jēzu Kristu. Viņi to nezina. Tie puīši to nezina. Man nav nekas pret tiem—tiem puīšiem, vīriem, tas ir tas gars, kas to rosina.

126 Tikai pasper mazu solīti uz to pusi, atļauj tam ložņaugam tikai nedaudz kaut reizi iekerties tajā kukurūzas apvalkā, un redzēsiet, kas notiks; tai kukurūzai ir beigas. Ak, jā, viņš ir

to ieguvīs. Un tieši tā tas arī būs. Tā notiks katru reizi. Ievai vajadzēja tikai vienu reizi nedaudz ieskatīties pasaulē.

¹²⁷ Un atļaujiet man jums kaut ko pateikt, brāli un māsa. Pirmās Jāņa vēstules 2. nodaļas 15. pantā, ja vēlaties, mēs varam To izlasīt, Bibelē ir teikts:

...*Ja mēs mīlam pasauli* vai pasaules lietas, tas ir tāpēc, ka Dieva *mīlestības* pat nav mūsos."

¹²⁸ Lūk, šis vārds nenozīmē *zemi*; tas ir grieķu vārds *kosmoss*, kas nozīmē "pasaules kārtība". Ja mums patiek zemes, pasaules modes, ja mums patiek šīs dienas stils, ja mēs domājam: "Šis ir brīnišķīgs laiks, ak, mums ir visas tās lietas," ja jūs tā domājat, tad tas ir tāpēc, ka jūsu domāšana ir nepareiza. To ir izkropļojis velns. "Jo, ja jūs mīlat pasaules kārtību un tagadējās pasaules lietas, tas ir tāpēc, ka Dieva mīlestības pat nav jūsos." Atcerieties to. Ak Dievs! Paskatieties, kur mēs ieskatāmies!

¹²⁹ Šeit es vēlos tikai uz britiņu apstāties un pastāstīt jums nelielu stāstiņu. Es klausījos kapelānu no Pirmā Pasaules Kara. Viņi bija nometuši...

¹³⁰ Kā sātans pašā sākumā, kad viņš ienāca Ēdenes dārzā. Viņš nespēja izrakt tās Sēklas. Viņš nevarēja tās iznīcināt. Bet viņš apsmidzināja tās ar indi, un tas deformēja to Sēklu, tā nenesa pēc savas atbilstošās kārtas. Tas deformēja oriģinālo Sēklu.

¹³¹ Un tieši tādas ir visas šīs reliģiskās programmas. Viņi joprojām ir Dieva dēli un meitas, bet tas tiek izkropļots. Viņi iet uz draudzi, gribēdami darīt pareizi. Mūķene nekad nestājas klosterī, lai kļūtu par sliktu sievieti. Kalpotājs nekad nemācās kādā skolā, lai kļūtu par sliktu vīrieti. Tu nekad nepievienojies draudzei un nepaspied roku, neieraksti savu vārdu grāmatā vai ko nu vēl tu dari savā draudzē, lai kļūtu par sliktu cilvēku. Tu dari to, lai kļūtu par labu cilvēku. Bet tā ir pievilšana, tā ir deformācija, lūk, kas to dara. Sātans apsmidzināja to. Saprotat? Dievam nekad nav bijis kādas organizācijas. Dieva Vārdā jūs neko tādu it nekur neatradīsiet.

¹³² Dievs ir mūsu organizācija, mēs esam organizēti Viņā, Ķermenis, Dievā, Debesīs. Tā tas ir. Mūsu vārdi ir Jēra Dzīvības Grāmatā. Ievērojiet.

¹³³ Un, saprotiet, es zinu, ka tas ir ļoti bargi, bet es—es gribu, lai jūs vēl nedaudz paciešaties, lūdzu. Pasaules kara laikā... Piedodiet, ka es novirzos no manas tēmas.

¹³⁴ Bet, lai uzsvētu šo domu, es—es gribēju iedot jums savu analīzi par to, ko sātans izdarīja Ēdenē: izsmidzināja briesmīgu indi. Vai jūs gribētu zināt, ko viņš izsmidzināja? Es varu jums pateikt. Man ir tā formula, divi vārdi: neticība, kas ir pretēja ticībai, izsmidzināja neticību, šaubas. Un tās vietu ieņēma zinātne. Tur, kur ir tukšums, tas iegāja Sēklā, sātans piepildīja

to tukšumu ar zināšanām un zinātni, un civilizāciju, un tas izkropļoja pilnīgi visu Dieva radību.

¹³⁵ Es zinu, ka jūs domājat, ka es gribu nostādīt jūs sarežģītā stāvoklī, bet es taču esmu tur kopā ar jums. Un mēs visi esam šeit, lai mēģinātu noskaidrot, ko mēs varam darīt. Mēs nesakām šīs lietas, lai kaut kā izceltos. Mums ir jābūt godīgiem.

¹³⁶ Mēs katrs tuvojamies tā ceļa galam, kad mums būs jāatskaitās par katru vārdu. Mēs zinām, ka tieši tagad mūsu balsis. . . Kad mēs piedzimstam, mūsu pirmais kliedziens tiek ierakstīts uz kādas lentes. Tas tiks atkal atskaņots tajā Tiesas Dienā. Pat drēbes, ko tu valkā, tiks parādītas tavā priekšā Tiesas Dienā. To ir atklājusi pat zinātnie, caur televīziju. Redziet, televīzija nerada attēlu, tā tikai pārraida to. Jūsu drēbju krāsa, katra jūsu kustība, katra doma, kas ir tavā prātā, pilnīgi viss tiek saglabāts Dieva ierakstā. Un tas viss lielais ieraksts tiks parādīts tavā priekšā, katra tā neķītrā kleita, ko tu valkāji; katra reize, kad tu devies pie friziera, lai grieztu matus, ko tev ir devis Dievs. Tā tas notiks. Tu atbildēsi par to. Katra tava kustība, pat tavas sirds domas, kad tu to dari, tiks atskaņotas tavā priekšā. Kā jūs no tā izbēgsiet? “Kā mēs izbēgsim, tik dārgu pestīšanu nicinādami?” Saprotat? Mēs neizbēgsim. Katra kustība un sirds domas tiek ierakstītas citā dimensijā, pat krāsa tam apģērbam, ko tu valkā. Televīzija, krāsainā televīzija to skaidri pierāda, izvelk to un parāda to, saprotiet, un tas vienkārti ir citā dimensijā, kas nav tās trīs, kurās mēs dzīvojam. Saprotat?

¹³⁷ Lūk, kā šī inde ir satriekusi draudzi, satriekusi zemi! Sātana inde uz tām sēklām ir izveidojusi tajās tukšumus un deformējusi tās. Vairāk un vairāk, viņš iekļūst dziļāk draudžu sirdīs un cilvēku sirdīs, un visur, zinātnē, zinātnē. Līdz tas ir nonācis līdz tam, ka cilvēce caur krustošanos. . . Es ticu, ka katrai sēklai būtu jānes pēc savas kārtas. Un cilvēces un augu, un visa pārējā krustošana ir novedusi mūs līdz tādām stāvoklīm; mēs ņemam savu pārtiku no zemes, kuras dēļ mūsu ķermeņi ir kļuvuši hibridizēti, no tā mūsu prāts ir kļuvis pavisam. . . Lūk, ja mūsu ķermeņi brūk divdesmit līdz divdesmit piecu gadu vecumā deģenerētu šūnu dēļ, ko izraisa hibridizēta pārtika, vai tad nedeģenerējas arī mūsu smadzeņu šūnas? Vai tad arī tās nav šūnas? Lūk, kāpēc šeit pa ielu nēsājas Rikijs savā forsētajā autiņā; kamēr Riketās, Elvitas un daudzas no tām, kā mēs viņas sauktu, staigā šeit puskailas cilvēku priekšā, mentāli mirušas, vairs nav nekāda priekšstata par pieklājību vai morāli.

¹³⁸ Atpakaļ pie mana stāstiņa. Tas kapelāns sacīja, ka viņš bija tajā hospitālī, un teica, ka tajā telti gulēja tik daudz puīšu, daži. . . Viņš tikko kā bija ieradies. Viņš teica, ka viņš devās uz turieni, un kāds virsnieks pateica viņam, sacīja: “Kapelān, mēs gribam doties braucienā, lai paskatītos uz tiem laukiem.” Viņi bija nometuši to iprita un hlora gāzi, kā to darija tajās dienās.

139 Un teica: “Es devos uz turieni, brāli Branham,” teica, “tur nebija pat mizas uz kokiem, tur nebija pat zāles lapīnas. Tas bija Lieldienu ritā.” Viņš teica: “Tur bija daži veci, sasisti tanki, tam virsniekam bija tie jāuzskaita un jānosaka, vai ar tiem var vēl kaut ko darīt, blakus tam lielajam Argonas mežam.” Teica: “Kad es tur stāvēju viens pats,” teica, “es paskatījos augšup, sacīju: ‘Ak, Dievs, tieši uz turieni viss virzās.’” Tā tas ir, tas viss tuvojas. Tur viss bija sadedzināts, it nekur nebija nekādas dzīvības, zāle bija izdegusi; koki no tām gāzēm, koki bija beigti, viss bija beigts, savērpies, nokarājies, kur to bija sacaurumojušas lodes un pārējais.

140 Vai tā nav šodienas pasaules ilustrācija, kad sātans izsmidzina savu neticību, savu sakrustošānu, savu zinātņi, savas zināšanas! Līdz, kā tas bija iesākumā, kad Dievs ielika Ādamu un Ievu tajā dārzā, tajā brīnišķīgajā paradīzē, kur nebija ne nāves, ne slimību, ne bēdu, un viss bija pilnīgā kārtībā, bet paskatieties, ko ir nodarījis sātana DDT insekticids! Tā ir haosā. Tajā vairs nekas nav palicis.

141 Viņš sacīja: “Es sāku raudāt. Es devos atpakaļ, un manu uzmanību piesaistīja kāds akmens.” Sacīja: “Es vienkārši piegāju tur un paskatījos uz to akmeni, novēlu to. Zem tā akmens auga maza, balta puķīte, vienīgā lieta, kas bija palikusi dzīva, jo to bija aizsargājis akmens.”

142 Dievs, mana Klints, pasargā mūs šodien, ak, Dievs, kad zinātnes un izglītības vārdā it visur lido šīs indes. Aizsargā mūs. Pasargā mani līdz tai dienai, ak, Dievs, tāda ir mana lūgšana. Lūk, es ceru, ka ikviens no mums ir zem tās Klints, Kristus.

143 Es tikko kā sludināju, daudzi no jums to dzirdēja. Es pastaigājos pa mežu mežidams, un mani kaut kas pamudināja pagriezties. Es paskatījos, un tur gulēja tukša cigarešu kārba jeb paciņa, vai kā nu to sauc. Un tā ir tā kompānija, es nedomāju, ka man vajadzētu nosaukt tās vārdu, bet tai tabakas kompānijai bija . . . viņiem ir sauklis: “Domājoša cilvēka filtrs, smēķējoša cilvēka gaume.”

144 Es turpināju iet uz priekšu mazliet tālāk mežā, bet Kaut Kas mani pamudināja: “Atgriezies pie tās cigarešu paciņas.”

145 Es nedomāju: “Debesu Tēvs, es dodos pie tā koka, kur vienu rītu Tu izrunāji tās vāveres un tās uzradās. Kāpēc lai Tu aicinātu mani atpakaļ?”

146 Bet kaut kas sacīja: “Tev svētdien ir paredzēta svētruna. Uz tās ir uzrakstīta tava tēma.”

Es nedomāju: “Uz cigarešu paciņas?” Es devos atpakaļ.

147 Un es sāku aizdomāties: “Domājoša cilvēka filtrs,” tā tik ir pievilšana! Ja tas cilvēks būtu domājošs cilvēks, viņš vispār nesmēķētu. Bet, redziet, cilvēki uz tā uzķeras.

148 Man šķiet, tas bija pirms diviem gadiem, kad es piedalijos vienā no saietiem, es devos uz vispasaules izstādi, kas notika rietumu piekrastē. Un tur bija Jula Brinera fotogrāfija un daudzu citu. Un zinātnieki, daudzi no viņiem, bija sapulcējušies vienā telpā, lai runātu par smēķēšanas kaitīgumu. Un viņi uz marmora virsmas uzpūta cigarešu dūmus, un ar mazu vates kociņu no turienes paņēma nikotīnu un uzsmērēja to uz muguras žurkai, un viņi ielika to būri, un pēc septiņām dienām tā bija tik pilna ar vēzi, ka pat nevarēja pastaigāt. Saprotat? Viņš teica . . . Izlaida to caur ūdeni un teica: “Filtrs!”

149 Sacija: “Filtrs? Nekā tāda nav.” Sacija: “Jūs . . .” Lūk, tie ir paši zinātnieki. Un viņi teica: “Jums nevar būt dūmu, ja jums nav darvas. Darva taisa dūmus.”

150 Un tas ir tikai un vienīgi triks, lai pārdotu vairāk cigarešu, kad tas . . . Ja . . . Es ceru, ka jūs nedomājat, ka es esmu zaimotājs vai fanātiķis. Tas ir ļaunais gars cilvēkā, kas liek viņam smēķēt, lai viņu nogalinātu. Kad viņam—viņam vajag nikotīnu no vienas cigaretes, lai apmierinātu savu tieksmi, tagad tā kompānija nāk ar šo maldinošo triku un saka: “Domājoša cilvēka filtrs.” Viņam vajadzēs izsmēķēt četras vai piecas cigaretes, lai uzņemtu sevi tikpat daudz darvas (lai sevi apmierinātu), kā viņš darija ar to vienu. Amerikāņi pārdod nāvi saviem brāļiem un māsām! Es to nesaprotu.

151 Un tomēr tad es aizdomājos: “Bet *ir* tāds domājoša cilvēka Filtrs, kas ir pareizs.”

152 Lūk, ja cilvēks smēķē, atcerieties, tas rada smēķējoša cilvēka gaumi. Tātad, ja tu nevari iegūt . . . remdēt slāpes pēc dūmiem, kamēr tu nedabū tos dūmus iekšā, tu dabū . . . ir jāparādās garšai, tā ka tu izsmēķē četras vai piecas cigaretes un maksā par to vairāk nekā tad, ja tu izsmēķētu vienu parastu cigareti. Redziet, tas ir triks, pārdošanas triks; maldina cilvēkus, amerikāņus. Kad es domāju par Veli Fordžas ciemu, par Džordžu Vašingtonu; kuram divas trešdaļas karavīru tajā aukstajā dienā bija bez apaviem kājās, lai mums būtu tāda ekonomika, kāda mums ir šodien! Un pēc tam amerikāņi pārdod amerikāņiem, saviem brāļiem un māsām, nāvi, ar viltus trikiem, netiras peļņas, visa ļaunuma saknes dēļ. Kāre, mīlestība uz naudu. Pilnīgi viss ir sajucis prātā, nesaprotot, ka pilnīgi tas viss iznīks! Bet, ja tu neievilksi dūmus, tu nesajutīsi to garšu.

153 Tad es nodomāju: “Ir taču domājoša cilvēka Filtrs.” Domājoša cilvēka Filtrs! Un es paņemu tēmu: “Domājoša cilvēka Filtrs rada svēta cilvēka gaumi.”

154 Tā ka es nodomāju, ka mūsu konfesijas ir darijušas daudz ko tamlīdzīgu, uzņem cilvēkus un sauc sevi par kristiešiem, kas dzīvo, kā vien vēlas. Kāpēc? Viņi iegūst vairāk cilvēku savā konfesijā vai organizācijās. Mēs iegūstam, ka atnāk vairāk, jo mēs ļaujām viņiem ienākt ar *to*, *šīto* un *to*, un jebko. “Tam nav

nekādas nozīmes, lai tikai viņi ieraksta savu vārdu tajā grāmatā un saka, ka ir kristieši. Tas arī viss. Ak, ‘jūs esat glābti ticībā’. Jums ir jātic.” Arī velns dara to pašu. Jā.

¹⁵⁵ Tev ir jāpiedzimst no augšas, un tas atnāk caur Dieva Filtru! Lūk, domājoša cilvēka Filtrs pastāv. Es turu To savā rokā. Tas neradis konfesionālu garšu, bet Tas pavisam noteikti apmierinās svēta cilvēka gaumi, ziniet.

¹⁵⁶ Kā gan sieviete ar isi apgrieztiem matiem varētu iziet cauri šim Filtram? Kā gan sieviete šortos vai biksēs varētu iziet tam cauri, ja Bibelē ir teikts: “Dievam tā ir negantība, ja sieviete uzvelk apģērbu, kas piederas vīrietim”? Un kā gan varētu vīrietis, kurš kaut ko no sevis iedomājas, iziet ārā, tērpies kā sieviete, ļauj augt saviem matiem kā sieviete, tie lien acīs, ar šādi ielakotu poniņa frizūru? Viņš valkā savas sievas apakšveļu. Viņa valkā viņa virsdrēbes. Domājoša cilvēka filtrs? Domājošs vīrietis tā nedaris, un arī domājoša sieviete tā nedaris. Dieva Vārds neļaus iziet tam cauri.

¹⁵⁷ Nekas tāds nevarētu izfiltrēties caur šo Vārdu. Tas ir Svētais Gars, un Tas ienes Vārdu tevi, un Tas rada svēta cilvēka gaumi.

¹⁵⁸ Paskatieties šodien: Riketa uz ielas, Dievs viņai ir devis skaistu, brīnišķīgu ķermeni, bet sātans to izmanto. Un viņa apģērbsies tik amorāli, nesaprotot, ka varbūt pēc nedēļas viņa jau pūs kapā.

¹⁵⁹ Nesen es šeit gāju pa ielu. Es sludināju Dieva Asambleju saietā rietumu piekrastē, Dienvidrietumu Bibeles Skolas sanāksmē. Pa ielu gāja kāda lēdija isajā...tajā isajā tērpā, bikini, kā nu jūs to saucat, ar isiem matiem uz pieres, kovboja cepurē un zābakos. Es gāju pa ceļu. Es nodomāju: “Nabaga meitenite, kādas mātes un tēva bērns, kas bija ielikta šeit, lai kļūtu par Dieva meitu, bet ir kļuvusi par ēsmu velna slazdā.” Es nodomāju: “Varbūt es vienkārši pagriezīšos un paiešu atpakaļ, un pateikšu tam bērnam.” Izskatījās, ka viņa ir aptuveni manas Sāras vecumā, apmēram septiņpadsmit vai sešpadsmit gadus veca, kaut kā tā. Es nodomāju: “Nē, labāk nē. Es vienkārši turpināšu iet pa ceļu un lūgšu par viņu. Citādāk kāds redzēs, ka es apstājos un runāju ar viņu, labāk es to nedarīšu.”

¹⁶⁰ Lūk, un paklausieties, Dieva dēli, jūs atrodaties tādā pašā situācijā: šis šodienas Jezabeles spēlējas ar jums, bet domājošs cilvēks vispirms padomās. Viņa var būt ļoti skaista, var būt tā, ka: “Es varētu ar viņu saieties,” bet tas maksās tev savu dvēseli, puisi; tāpat arī meitenēm attiecībā uz tiem Rikijiem! Domājoša cilvēka Filtrs rada svēta cilvēka gaumi.

¹⁶¹ Jūs, precētie vīri, kad jūs redzat tādas sievietes uz ielas, jūs, Dieva dēli, vai tad jūs nesaprotat, kas notika pašā sākumā? Kad pirmsplūdu pasaulē zinātne bija padarījusi sievietes tik skaistas, ka Dieva dēli ņēma cilvēku meitas (nevis Dieva meitas), un Dievs nekad to neaizmirsā. Viņi iznīcināja pilnīgi visu; zinātne,

skaistāk. Mēdza būt, ka...Ievērojiet, ka sieviešu skaistuma pieaugšana pēdējās dienās ir beigu zīme; Dievs ir to pierādījis. Tāpēc lietojiet domājoša cilvēka Filtru, jums būs svēta cilvēka gaume. Tas maksās jums jūsu ģimeni. Tas maksās jums jūsu pozīciju. Tas maksās jums visu, kas jums ir; un turklāt, jūsu dvēseli! Tas sagraus jūsu ģimeni. Var izrādīties, ka cits virietis audzinās jūsu bērnus vai cita sieviete audzinās jūsu bērnus.

¹⁶² Paņemiet domājoša cilvēka Filtru, tas radīs svētas sievietes gaumi. Kad tu dodies pie friziera vai kur citur, un viņi saka tev: "Zini, tev sāpēs galva." Paņem domājošas sievietes Filtru, to, ko saka Bībele, saprotiet, un tad aizgriezieties prom no tā. Saprotat? Nedariet to.

¹⁶³ Es esmu jūsu brālis, un es jūs milu. Man nav nekā pret jums. Dievs zina. Un tieši tas man liek sacīt to, ko es saku, jo tā ir Dieva mīlestība pret jums. Ja kāds cilvēks tur iznāktu un neko tev nepateiktu, ja tavš mācītājs ļauj tev nikt un šādi uzvesties, tad viņš tevi nemīl. Viņš nevar tevi mīlēt. Es negribētu šāda veida mīlestību pret sievietēm. Es vēlos, lai man būtu svēta gaume priekš manas māsas. Es vēlos, lai viņa patiešām būtu mana māsa. Nevis, ka kāds var teikt, kāds runā par to, cik viņa ir skaista un kāda viņa ir, un tām seksa karalienēm: "Viņa iet uz manu..." Hm-hm. Nē. Es gribu, lai viņa ir lēdija!

¹⁶⁴ Ak, Kungs, pasargā mani zem tās Klints. Jā. Vēstule Efeziešiem 5:26, ir tikai viens veids, kā iziet cauri tai Klintij, un tas ir "mazgājoties šķīstīšanas ūdeņos caur Vārdu". Tā tas ir.

¹⁶⁵ Lūk, neļaujiet tam velnam apsmidzināt jūs ar savu izglītību. Nē, nē. Tas nobeigs tavu ietekmi. Neļauj velnam paņemt šo: "Nu, es piederu tai draudzei, kurai piederēja mana māte, mans tēvs, mana vecmamma." Neļauj velnam tevi ar to apsmidzināt. Bībelē jau ir pateikts, Septiņos Draudzes Periodos un pārējās vietās, ka tas viss ir pagrimis! Tā tas ir. Tas viss ir samaitāts. Tas viss ir pūstoša rēta. Neļaujiet viņam jūs apsmidzināt, sakot: "Nu, tā ir augstāka ētika. Mēs esam labāk izglītoti, nekā mēs bijām senajos laikos." Neļaujiet velnam uzlikt to uz jums. Es esmu jums parādījis visu viņa civilizācijas, izglītības un zinātnes programmu. Viņš ir dabūjis to iekšā draudzē, bet neklausieties tajā. Nebāziet savu galvu iekšā tajos neķītrajos televizoros un pārējā!

¹⁶⁶ Mūsu tekstā ir teikts: "Netopiet līdzīgi, bet esiet pārveidoti." Nevis iet un sacīt: "Svētdien es tiku iesvētīts." Nē. Ienāc un esi pārveidots tieši tagad, pārveidots no tā, kas tu esi, uz to, ko Dievs vēlas, lai tu būtu.

¹⁶⁷ Lūk, tas ir atkarīgs no tā, kāda sēkla ir tevi. Ja tevi ir ielikta intelektuāla, izglītības sēkla, tad tā var izdarīt tikai vienu, izkropļot tevi, tas arī viss, kā Dieva dēlu vai meitu. Tas ir vienīgais, ko tā var izdarīt. Cilvēki šodien, kad es paskatos, viņi izturas tā, it kā viņi vispār neticētu, ka ir Dievs.

168 Piedodiet par šo izteicienu. Ja tas aizskāra kāda jūtas, es to negribēju. Pirms pāris svētdienām mana meita pasauca mani pie televizora, lai skatītos kādu reliģisku dziedāšanu. Tā ir svētdienas rītos. Es gribēju paklausīties Orala Roberta raidījumu, tāpēc pateicu viņiem, lai viņi mani pasauc. Teica: “Paklausies to, tas ir lielisks dziedājums.” Tur stāv mans dēls, arī viņš pateica man par to. Un es ieslēdzu to ierīci. . .

169 Mēs irējam vietu pie kādas sievietes, kurai mājās ir televizors. Es negrāso ko tādu turēt savās mājās. It nemaz. Es negribu, lai tā lieta būtu manā mājā. Es to sašautu ar savu šauteni. Es negribu, lai man būtu kaut kas kopīgs ar to ļauno lietu. It nemaz! Bet paņēma. . .

170 Atļaujiet man teikt par jums, arizonieši. Jūs nesēn redzējāt tos skolu aptaujas rezultātus, vai ne? Astoņdesmit procenti bērnu Arizonas skolās cieš no mentālas atpalcības, sešdesmit septiņi procenti no tiem tādēļ, ka skatās televizoru. Kā tad ar to?

171 Tad jau labāk izmantot savu šauteni! Saprotat? Lūk, neļauj velnam apsmidzināt tevi ar to. Nekādā gadījumā. Lūk, cilvēki, kā jau es teicu, cilvēki izturas tā, it kā viņiem vispār nebūtu jāstājas Tiesas priekšā.

172 Šie zēni un meitenes, viņiem tur bija viena indiāņu ģimene un kas tik vēl ne. Man šķiet, ka tā tipa vārds bija misters Pūls, kurš tur ir galvenais. Un es nekad nebiju redzējis tik mūsdienīgu nīrgāšanos par draudzes dziesmām, tas, kā viņi tās izpildīja; tur stāvēja bariņš Rikiju, kratīdami savas rokas augšup un lejup.

173 Es biju ļoti pateicīgs par to jauno cilvēku šeit šorīt, kurš dziedāja, izskatījās pieklājīgi, kā īsts virietis. Man—man tas patīk. Kad jūs—jūs uzņēmēji reizēm šeit atvedat tādu Rikiju bariņu, kas stāv šeit, bļautās un trokšņo, un aiztur elpu, līdz viņu seja kļūst zila; tā nav dziedāšana, viņi vienkārši taisa daudz zinātniska trokšņa. *Dziedāšana* ir “melodija no sirds”.

174 Un es nodomāju: “Cik žēl! Kāds tas ir kauns! Kā viņi reliģijas vārdā rikojas tā, it kā Dieva nebūtu!” Nesen kāds pateica vienam puisim, kurš satiekas ar manu meitu, to pateica kāds kristīgs puisis, izteica dzēlīgu piezīmi par Ādamu un Ievu, teica: “Ieva pastaigājās pa to dārzu. Sacīja: ‘Bērni, vai jūs redzat tur to koku?’ Teica: ‘Tieši tur jūsu māte izēda mūs no mājas un nama.’” Vai varat iztēloties, ka tāds, kas skaitās stingrs kristietis, paņem apsoliģumu un Dieva Vārdu un iemet to cūku kūti! Viņi izturas tā, it kā viņiem nebūtu jānāk tajā Tiesā. Taču Dievs uzrādis tajā Tiesā visu apslēpto. Viņi rikojas tā, it kā Dieva nebūtu.

175 Es negribu viņus saukt par bezprāšiem, jo Bībele saka, ka bezprātis. . . nav pareizi. Jēzus teica, ka tā nav. “Nesauciet nevienu par bezprāti.” Bet Psalmos 14:1: “Bezprātis savā sirdī sacīja: ‘Dieva nav.’” Saprotat? Viņi—viņi nav. . . Es negribu viņus saukt par bezprāšiem, bet viņi rikojas tā, it kā viņi tādi būtu. Viņi tā rikojas.

176 Tātad jūs redzat, kur mēs esam šodien, it kā “Dieva nebūtu.” “Es piederu draudzei!” Un viņi visi, pilnīgi viss, Bibeles, ir viens liels joks. “Mūsu draudze zina, uz kuriem viņi iet!” Jā. . . [Pārtraukums lentes ierakstā—Tulk.] . . . pa taisno uz elli, tieši tā. Iet pa savu ceļu, lejup caur zinātņi un izglītību, teoloģiskiem semināriem un tā tālāk, kas dzen viņus pa šo ceļu. Svētajam Garam nav nekādas iespējas iedot kādu atklāsmi par jebko; semināri to jau sen ir nogriezuši.

177 Mūs ir jāved Svētajam Garam; nevis kādam semināram, nevis bīskapiem un uzraugiem, un tā tālāk. Mūsu Līderis ir Svētais Gars.

178 Tieši tāds cilvēks bija Kains. Viņš tik tiešām bija ļoti reliģiozs. Nu, ja reliģija ir viss, kas tev ir nepieciešams, tad Dievs bija netaisnīgs, nosodot Kainu. Jo viņš bija reliģiozs, viņš bija tikpat reliģiozs un patiesi kā Ābels. Lūk, atcerieties, viņš domāja par Dievu, viņš pielūdza Dievu, viņam bija draudze, viņš uzcēla altāri, viņš pienesa upuri, viņš lūdzās, viņš pielūdza, bet viņš tika noraidīts. Nebija svarīgi, cik. . . Tāds bija arī Ēsavs. Saprotat?

179 Reliģija, saprotiet, ir sātana bizness; nevis pilnībā visu iznīcināt, bet tikai apgānīt to. Tas arī viss. Viņš negrasās visu pilnībā iznīcināt. Ak, ne jau komunisti; nē, nē, antikrists nav komunisms. Bibēlē ir teikts: “Tas pieviltu pat Izredzētos, ja tas būtu iespējams.” Pievērsiet uzmanību nevis dzelzs priekšskaram, bet purpura priekšskaram. Hm-hm.

180 Un, ievērojiet, Kains atnāca pielūgt, bet viņā bija nepareizā sēkla, čūskas sēkla. Čūskas šņākšana bija atskanējusi virs viņa, jo viņš bija sievas sēkla. Viņš zināja Dieva pilnīgo gribu, bet atteicās to pildīt. Vai jūs to zinājat? Sātans zina Dieva gribu, bet viņš vienkārši atsakās to pildīt.

181 Ievērojiet, viņš bija redzējis, ka Dievs apstiprina Ābela vēstījumu. Lūk, es gribu, lai jūs padomājat, tagad uz britiņu pielietojiet savu domājoša cilvēka Filtru. Ābela pareizais vēstījums, kuru Dievs apstiprināja, ka tā ir Patiesība! Vai tagad jūs sākat saprast? Hm-hm. Ābela vēstījums bija pieņemts, un Kains redzēja to un zināja, ka Dievs ir apstiprinājis to vēstījumu pareizā veidā. Bet viņš vienkārši nespēja to izdarīt. Viņa lepnums atturēja viņu no tā. Tieši tā, viņa lepnums atturēja viņu to izdarīt. Viņš redzēja, ka Dievs apstiprināja to vēstījumu.

182 Izskatās, ka tā tas ir šobrīd, cilvēkiem ir tik grūti pazemoties Dieva Vārda priekšā. Viņi—viņi—viņi vienkārši negrib to darīt. Viņi pazemosies draudzes mācības priekšā, protams, bet ne Dieva Vārda priekšā.

183 Ja jūs vēlaties to atrast, tad paskatieties. . . Man te ir Rakstu vietas, uz kurām es tagad atsaucos. 1. Mozus 4:6 un 7, Dievs sacīja Kainam, sacīja: “Kāpēc tavš vaigs raugās tik nikni? Kādēļ tu staigā apkārt tik dusmīgs? Tu tikko dzirdēji vēstījumu, kas tevi sarūgtināja.” Sacīja: “Nu, kādēļ tu to visu dari? Kāpēc tava seja

ir tik nikna, vai tāpēc, ka Es neatnācu uz tavu draudzi? Tad kāpēc tu to izdari?”

Vai jūs izmantojat domājoša cilvēka Filtru? Saprotat?

¹⁸⁴ Vai arī: “Kāpēc ne... Kāpēc tu skaties šādi?” Sacija: “Ja tu darisi labi, tad ej un dari, kā tur dara tavs brālis, Es tevi pieņemu un svētīšu. Es izdarišu tev to pašu.” Bet viņš vienkārši nespēja to izdarīt. Viņš sacija: “Lūk, ja tu to nedari, tad neticības grēks ir pie durvīm.”

¹⁸⁵ Lūk, kad viņi mums saka: “Brīnumu dienas ir beigušās,” viņi redz, ka tas ir tik nevainojami pierādīts un apstiprināts, saprotiet, visas tās lietas, ko Dievs apsoliya, ka Viņš darīs pēdējās dienās no Atklāsmes 10. nodaļas un Maleahijas 4. nodaļas, visas tās lietas, kas ir tik nevainojami pierādītas, kas par lietu, brāļi? Kur ir problēma, saprotat?

¹⁸⁶ Ja viņi to nedara, tad neticība, kas ir grēks... Ir tikai viens grēks, un tā ir neticība. Tā tas ir. Jūs neesat nosodīti par dzeršanu, smēķēšanu, tabakas košļāšanu, šortu valkāšanu, lai ko jūs darītu. Nē, tas nenosoda jūs. Bet tāpēc, ka jūs neticat. Ja jūs ticētu, jūs to nedarītu. Saprotat? Ticīgs cilvēks to nedara. Viņš lieto domājoša virieša Filtru, redziet, redziet, vai domājošas sievietes Filtru, vienu vai otru. Labi. Bet, saprotiet, grēks ir pie durvīm.

¹⁸⁷ Tagad paskatieties, ko tas izdarīja Kainam, un tas pats notiks arī šodien, tas lika Kainam aiziet prom, apzināts grēcinieks, viņš apzināti bija nepaklausīgs. Tas pats notiks ar katru cilvēku. Apzināti nepaklausīgs pēc tam, kad viņš bija redzējis, ka Dievs *tik ļoti* apstiprināja Ābela vēstījumu, ka tā ir patiesība, bet atteicās to darīt, izdarīja to pašu toreiz, tad viņš šķērsoja robežliniju.

¹⁸⁸ Ir linija, kuru tu vari šķērsot. Jūs to zināt, vai ne? Lūk, kalpotāji, gan šeit klātesošie, gan tie, kas klausās pa telefonu visā valstī, kur notiek šī translācija, vai jūs to saprotat? Kad jūs redzat, ka tas ir Rakstos, bet jūs negribat to darīt, Dievs ne vienmēr... Viņš... Ak, jūs turpināsiet, būsiet svētīti. Tāpat bija ikviens Izraēlā, viņi tā arī dzīvoja tuksnesī, audzināja savus bērnus, labību un bija svētīti, un viss pārējais, bet “ikviens no viņiem bija Mūžīgi nošķirts no Dieva”. Tā sacija Jēzus. Ak, jā, Dievs turpinās tevi svētīt, bet ar tevi ir cauri. Protams. Tieši to saka Bībele, lūk, tieši to Viņš teica. Ievērojiet, jūs varat šķērsot robežliniju. Vai jūs tam ticat? Kains to izdarīja.

¹⁸⁹ Atvērsim to uz britiņu, man ir Ebrejiem 10:26. Paskatīsimies, vai es varēju to ātri atrast. Vēstule ebrejiem 10. nodaļa un... man šķiet, 26. pants. Man tas ir šeit izrakstīts. Tikai britiņu, lūdzu, esiet ar mani pacietīgi, un vienkārši izlasisim To uz britiņu. Labi, te nu tas ir.

*Jo, ja mēs pēc...patiesības atziņas saņemšanas
apzināti grēkojam, tad neatliek vairs upuris par
grēkiem,*

*bet gan briesmīga tiesas gaidīšana un uguns karstums,
kas apris pretiniekus.*

¹⁹⁰ Tas ir TĀ SAKA DIEVA SVĒTAIS VĀRDS. Ja mēs apzināti neticam pēc tam, kad esam To redzējuši un To dzirdējuši, tad mēs esam šķērsojuši to līniju. Par to vairs nekad nebūs piedošanas, tu esi šķērsojis to līniju.

“Ak,” jūs teiksiet, “Dievs joprojām mani svēti.” Ak, jā.

¹⁹¹ Atcerieties Izraēlu uz *pierobežas*, kad Dievs deva viņiem apsolījumu tur Svētajā Zemē...tajā zemē, tā bija laba, tur bija piens un medus, un kad Mozus sūtīja Kālebu, Jozuu un tos izlūkus, lai tie dodas uz turieni, izpēta to zemi, un viņi atnesa acimredzamus pierādījumus, desmit no viņiem sacīja: “Mēs nevaram to izdarīt, mēs neesam spējīgi, paskatieties uz tām grūtībām, mēs kļūsim par fanātiķiem, mums ir šis mazās lietiņas, ar kurām mēs varam cīnīties, paskatieties, kas ir viņiem, mēs—mēs nevaram to izdarīt, mēs neesam spējīgi to izdarīt.”

¹⁹² Jozua un Kālebs sacīja: “Mēs esam vairāk nekā spējīgi to izdarīt, Dievs deva apsolījumu.”

¹⁹³ Un, atcerieties, viņi pagriezās atpakaļ. Tas bija Kadeš-barneā. Un viņi pagriezās atpakaļ un kļuva par klejotājiem tuksnesī. Un ikviens no viņiem nomira un ir Mūžīgi pazudis. Tā sacīja Jēzus.

¹⁹⁴ Nepārkāpiet šo atdalošo līniju, saprotiet. “Kad tu zini darīt labu, bet nedari to, tas tev ir grēks.”

¹⁹⁵ Israēls izdarīja to pašu. Pēc tam, kad viņi bija redzējuši, ka Mozus ir apstiprināts, viņi ļāva Bileāmam sevi apsmidzināt, šo dārgo, apstiprināto Sēklu. Mācītāj, (nekad) neko nesaki pret šo Vārdu. Paskatieties uz Bileāmu, viņš bija pravietis, un viņš redzēja apstiprināto Dieva Sēklu. Bet savas lielās konfesijas, kurā viņš dzīvoja, ietekmēts, Moābs redzēja to klejotāju pūli, kas nāca cauri tai zemei, viņš tos apsmidzināja un sacīja: “Nu, pagaidiet mirklīti. Mēs visi esam kristieši. Mēs visi esam ticīgie. Nu, mums un jums ir vieni un tie paši tēvi. Vai tad mēs neesam Lata bērni? Vai tad Lats nebija Ābrahāma brāļadēls? Vai mēs visi neesam vienādi? Appecēsimies viens ar otru.”

¹⁹⁶ Un Israēls, tāpat kā Ieva Ēdenes dārzā, ļāva sātānam sevi apsmidzināt, viņš apsmidzināja arī Izraēlu caur viltus pravieti. Kaut arī ar viņiem kopā bija istais pravietis ar apstiprinātu Vārdu. Bet viņš tos apsmidzināja ar intelektuālo zināšanu saprašanām. Padomājiet par to. Lūk, tas nekad netika piedots, šis grēks nekad netika piedots.

¹⁹⁷ Sēklas sapuva turpat savā pienākumu izpildē, ceļā uz apsolīto zemi. Ikviens no tām gāja bojā un sapuva turpat

draudzē, pildot savu pienākumu, sekojot Dievam. Un ļāva sātanam apsmidzināt sevi ar to intelektuālo pesticīdu, izglītojošiem, intelektuāliem priekšstatiem, sakot: “Nu, mēs visi esam vienādi, mēs visi esam Dieva bērni.” Nē, jūs neesat! Bet viņš ļāva šim viltus skolotājam apsmidzināt viņus ar to intelektuālo priekšstatu, kāds viņam bija par To.

¹⁹⁸ Un tieši tāpat, kā šobrīd dara Ekumeniskā Padome, saprotiet, to pašu: “Nu, mēs visi apvienosimies vienā milzīgā organizācijā.” Visa jūsu organizatoriskā sistēma ir no velna. Bibelē to sauc par zvēra zīmi. Pavisam drīz man būs grāmata par to, ja Tas Kungs dos.

¹⁹⁹ Ievērojiet, Noasa dienās, redzot Vārdu, kas tiek būvēts kuģošanai. Lūk, atļaujiet man šeit izteikt nelielu piezīmi: Vārds tika likts kopā, lai tiktu pārveidots no zemes uz debesīm. Viņi redzēja tā visa celtni; bet ar saviem intelektuālajiem priekšstatiem viņi smējās pravieša Noasa sejā, kad viņš pravietoja par beigu laiku. Bet kas bija . . . To celtni veidoja Dieva Vārds, kas no iekšpuses un ārpusē bija nodarvots ar lūgšanu un ticību. Kad sāka lit lietus, visi reliģiju intelektuālie priekšstati nomira un sapuva turpat iekš. . . turpat viņu draudzēs, turpat uz zemes. Bet tas šķirsts peldēja virs tā visa. Zinātniski apsmidzinātā sēkla sapuva dievišķā soda laikā.

²⁰⁰ Ko mēs galu galā cenšamies darīt? Vai mēs cenšamies nostiprināt savu draudzi, vai arī mēs cenšamies nostiprināt Dieva Vārdu? Ko mēs cenšamies darīt? Ko mēs cenšamies panākt? Vai mēs cenšamies atvest cilvēkus atpakaļ Šajā? Ko šī varenā Ieva cenšas darīt šeit šajās pēdējās dienās, šī draudze Ieva?

²⁰¹ Brāli, man tūlīt pat būs jābeidz, jo kļūst—kļūst jau pārāk vēls. Iedodiet man vēl tikai kādas piecpadsmit minūtes, un es apstāšos pie šim te manām—manām Rakstu vietām. [Kāds brālis saka: “Protams, turpini.”—Tulk.] Jā. Labi. Es zinu. Nu, cilvēki droši vien gribētu šeit ienākt un te uzkopt. Bet šķiet, ka man ir grūti apstāties. Es pasteigšos. Labi.

²⁰² Paskatieties, šī varenā, zinātniskā, izglītotā, hibridizētā Ieva šodien, saukta par draudzi, ko viņa cenšas darīt? Vai viņa cenšas paaugstināt Dieva Vārdu un ļaut cilvēkiem darīt tā, kā viņi dara? Viņi neizmanto domājoša cilvēka Filtru jeb Dieva Filtru. Paskatieties, ko viņi rada. Viņi paaugstina sevi. Draudze ir savā izkropļotajā zināšanu sēklas programmā, un ir panākusi, ka visa cilvēce ir zinātniski nezinoša attiecībā uz Dieva Vārdu. Lūk, uzklausiet šīs piezīmes, es vairs pārāk ilgi pie tām neaizkavēšos, lai pabeigtu. Zinātniski nezinoši! Laikā, kad Dievs tepat uz zemes dara tās lietas, ko Viņš dara saskaņā ar Savu apsolīto Vārdu, bet viņi ignorē To un aiziet prom, jo viņi ir zinātniski nezinoši. Zinātniski nezinoši!

203 Es tad pasmaidīju, jo brālis Viljamss šeit uz papīra lapas uzrakstīja: “Tu vari runāt par to visu pēcpusdienu,” apmēram tā. Bet, es esmu par to pateicīgs, tas ir patiešām jauki. Saprotat?

204 Bet cilvēki apzināti grēko. Tas ir ievēdis visu draudzes pasaules sistēmu šodien apzinātā grēkā pret Dievu. Nu, pat parasta pieklājība pierādis jums, ka Tā ir taisnība. Labi. Iekāres apsegs ir darijis aklas viņas acis pret Dieva Vārdu, un viņa atkal izrādās kaila. Jūs zināt, Dievs sacīja Atklāsmes grāmatas 3. nodaļā: “Atnāc, nopērc no Manis acu ziedi, lai tavas acis atvērtos.” Saprotiet, Acu Ziede ir Viņa Vārds.

205 Ziniet, viņi saka: “Nu, tas virs studēja četrdesmit gadus, lai iegūtu savus grādus. Viņam ir B.L.D., D.D. grādi un viss kas tāds.”

206 Vai zināt, ko par to teica Jēzus? Viņš teica: “Lai cilvēks noliedz sevi.” Pāvils to izdarīja.

Jūs teiksiet: “Ne jau to tas nozīmē.”

207 Nu, tad kāpēc tā rikojās Pāvils? Viņš sacīja: “Es nekad nenāku pie jums ar vilinošiem cilvēciskas gudrības vārdiem, jo jūs liktu savas cerības uz to. Bet es nāku pie jums Svētā Gara spēkā un izpausmēs, lai jūsu vārds būtu . . . lai jūsu ticība balstītos uz Dieva Vārdu, nevis uz gudrības izpausmēm.”

208 Izskatās, ka cilvēki ir zaudējuši savu vispārējo pieklājību un pieticību. Viņi vairs nav tādi, kādi bija agrāk. Agrāk, kad pravietis teica: “TĀ SAKA TAS KUNGS,” cilvēki tricēja. Jā, viņi noteikti tā darija. Cilvēki rikojās, jo viņi bija nobijušies. Bet tagad viņi ir zaudējuši jebkādas bailes no Tā. Viņi nebaidās no Dieva.

209 Salamans sacīja: “Dieva bijība ir gudrības sākums,” tikai tās sākums.

210 Bet pravietis var runāt TĀ SAKA TAS KUNGS, un cilvēki saka: “Muļķības!” Saprotiet, viņiem vairs nav nekādas cerības. Tas ir, viņi saka: “Nu, mēs esam gudri. Mēs esam intelektuāļi, mums nav jāpieņem tādas blēņas! Mēs zinām, par ko mēs runājam!”

211 Ir arī tāds vecs sakāmvārds: “Muļķi pastaigājas ar naglotiem zābakiem tur, kur Eņģeļi baidās spert soli.” Protams.

212 Un tā, kas ir tā pārveidošana? (Ātri.) Kā mēs to iegūstam? Kas paveic pārveidošanu? To dara Dievs caur Sava Vārda Garu. Viņš pārveido. Viņš iestāda Savu Sēklu, uzmet uz Tās Savu Garu, un Tā atnes rezultātu. Viņa Svētais Gars pārveido šo Sēklu-Vārdu par to, lai Tā tiktu apstiprināta pēc savas kārtas.

213 Kāda veida sēkla esi tu, tas precīzi parāda, kas ir tevi. Jūs nevarat to noslēpt. Lai kas tu nebūtu iekšpusē, tas parādās arī ārpusē. No tā vienkārši nevar izvairīties. Jūs nevarat padarīt koku par to, kas tas nav. Saprotiet, tā—tā tas būs. Svētais Gars pārveido to sēklu, kas ir tur iekšienē. Lai kāda nebūtu tā sēkla,

Tas pārveidos to. Ja tā ir ļauna, tā atnesis ļaunumu. Ja tā ir liekulīga, tā atnesis liekuli. Ja tas ir istens Dieva Vārds, tā atnesis istenu Dieva dēlu vai meitu caur domājoša cilvēka Filtru. Kad tā Sēkla uzdīgst, Tā iziet caur to, Tā atnes Dieva dēlu un meitu.

214 Kādu dienu, kad pasaule atradās haosa tumsā, Dievs... Tagad klausieties uzmanīgi, jo mēs vairs nerunāsim... vēl tikai nedaudz. Skatieties. Kādu dienu, kad pasaule atkal bija visvisādās reliģijās, roku, krūžu mazgāšanā, dažādu ietērpu un cepurišu nēsāšanā un tā tālāk, tā atradās pilnīgā haosā. Īstenais Dieva Israēls bija tik ļoti atkritis no Dieva likumiem un statūtiem, ka Jēzus sacīja: "Jūs ar savām tradīcijām darāt Dieva Vārdu neefektīvu cilvēkiem, caur savām tradīcijām." Un paskatieties uz tiem svētajiem priesteriem, kā viņi tika saukti; bet Jēzus teica: "Jūs esat no sava tēva, velna, un jūs darāt viņa darbus." Saprotiet, tieši tā Viņš teica.

215 Lūk, kad pasaule atradās tādā stāvoklī, Dieva Gars atkal līdinājās pār Sēklu, kas bija iepriekšnoņemta. Viņš pārvietoja un pārveidoja Savu apsolījumu no Jesajas 9:6; Viņš, Dievs, iemājoja cilvēka miesā, lai izglābtu to haosa laiku. Kad cilvēks tika radīts pēc Dieva tēla, lūk, atnāk Dievs, pravietim paredzot to... Un tā, atcerieties, Vārds, pravietis paredzēja to, tieši tas pats pravietis, kurš redzēja sātānu šajās pēdējās dienās, saprotiet, ar šo izglītības programmu un visu pārējo, kas viņam ir, ar reliģisko programmu. Tas pats pravietis Jesajas 9:6 saka: "Mums ir dzimis bērns, mums ir dots Dēls; un Viņa Vārds būs 'Padomdevējs, Miera Valdnieks, Varenais Dievs, Mūžīgais Tēvs.' Un Viņa valdīšanai nebūs gala." Un tas Vārds ir Dieva Vārds. Un Gars līdinājās virs šī Vārda, un Tas attīstījās jaunavas klēpī. Āmen. "Ir dzimis Dēls," nevis radīts, bet "dzimis".

216 Sātāns atkal un atkal mēģināja To apsmidzināt. Viņš uzveda Viņu augšā un sacīja: "Ja Tu esi Tas, kas pēc Taviem vārdiem Tu esi, tad parādi man šeit kaut kādu dziedināšanu. Parādi man, ka Tu vari to izdarīt. Pārvērt šo maizi un šos akmeņus par maizi. Paskatīsimies, kā Tu meties lejā, jo Raksti saka, ka Tu to izdarīsi."

217 Vai redzat, kā šodien tie reliģiskie ļaunie gari joprojām saka to pašu? "Ja ir tāda Dievišķā dziedināšana; tad šeit gul' brālis *Tāds-un-tāds*, paskatīsimies, kā tu viņu dziedini."

218 Tas pats velns stāvēja pie Jēzus krusta un sacīja: "Ja Tu esi Dieva Dēls, tad nokāp no krusta."

219 Vārds teica, ka Viņš bija Dieva Dēls. Gars pierādīja, ka Viņš bija Dieva Dēls. Jesajas 9:6 bija piepildījies. Un nesen vakarā daudzi no jums dzirdēja radiopārraidē, kā mēs uzskaitījām, šķiet, teju vai sešdesmit Rakstu vietas, kas pierādīja, ka Raksti sacīja, ka Tas bija Viņš.

220 Ak, sātans mēģināja atkal un atkal, darija visu iespējamo. Kādu nakti viņš ieraudzīja Viņu aizmigušu kuģa aizmugurē. Un viņš sacīja: “Tūlit es Viņu iznīcināšu.” Bet Viņš nespēja.

221 Viņš mēģināja Viņu kārdināt, lai Viņš izdarītu ko nepareizu, bet viņš nespēja to izdarīt. Kāpēc? Viņš bija apsmidzināts ar iepriekšnolemības aizsarglīdzekli. Viņus nav iespējams pievilt. Nē, nē. Vārds teica, ka Viņš būs šeit. Āmen. Neviens ļaunais gars Viņam nepatraucēs, un arī nevienam citam Dieva dēlam, kas ir iepriekšnolemts ieņemt Savu vietu. Viņš ir apsmidzināts ar aizsarglīdzekli. Sātana inde, konfesioņālie doktori Viņam vispār nevar pieskarties. Viņš virzās uz priekšu, Viņam nekas nepatraucēs, saprotiet. Tam nebija nekādas ietekmes uz Viņu.

222 “Nu, es padarišu Tevi par visas zemes bīskapu. Es valdu pār to. Ja vien Tu pielūgsi mani, nāc, pievienojies manai grupai, es—es padarišu Tevi par valdnieku. Es paiešu malīņā, ļaušu Tev pacelties.”

223 Viņš sacīja: “Atkāpies no Manis, sātān. Ir rakstīts: “Tev būs pielūgt Dievu, Vārdu, un tev būs kalpot tikai Viņam.”” Tad kādu dienu . . .

Es gribētu mazliet pakavēties pie šīs izcilās Personas.

224 Bet kādu dienu Gars atkal sāka līdināties pār Viņu; jo bija vēl kāds Vārds, kas bija uzrakstīts par Viņu, kas nāca no Dieva caur pravieti: “Un kā jērs Viņš tika vests uz kaušanu.” Un Gars līdinājās virs Viņa, veda Viņu un aizsūtīja Viņu uz Golgātas krustu. Tur Viņš nomira. Un viss, kas bija teikts par Viņu Viņa nāvē, tika piepildīts, lai atnestu Gaismu un Dzīvību visai Dieva iepriekšnolemtajai Sēklai, kas bija uz zemes. Viņš uztaisīja ceļu, lai to izdarītu. Šī te ir Sēkla, Gars atnes Dzīvību; pārveidojot Dieva dēlus un meitas no šīs pasaules, kas ir šajā tumšajā haosā, par Dieva dēliem un meitām.

225 Neklūpiet uz šī vārda “iepriekšnolemtība”. Es zinu, ka jūs klūpat. Bet, paklausieties, Tas nav mans vārds. Tas ir viens no Dieva Vārdiem. Ja gribat to izlasīt, izlasiet Efeziešiem 1:5, tajā: “Viņš ir iepriekš nolēmis mūs iecelšanai dēlu kārtā caur Jēzu Kristu.” Saprotat?

226 Vienkārši ļaujiet man to izlauzt tikai minūti, tikai minūti, lai izlauztu to ārā no jūsu prāta. Skatieties. Tieši tāpat kā jūs sākumā bijāt savā tēvā kā sēklas diglis. Vai jūs to zinājāt, ikviens no jums? Jūs bijāt arī savā vec-vec-vec-vec-tēvā, vai jūs to zinājāt?

227 Izlasiet Vēstuli ebrejiem, kur mēs ieraugām, ka Levījs samaksāja desmito tiesu, būdams Ābrahāma gurnos, četras paaudzes pirms viņa. Kad Ābrahāms samaksāja savu desmito tiesu Melhisedekam, tas tika ieskaitīts viņa maz-maz-mazdēlam pēc viņa, un tajā laikā viņš bija Ābrahāma gurnos. Te nu tas ir. Saprotat?

228 Tu biji sava tēva gurnos, bet tavš tēvs nevarēja būt sadraudzībā ar tevi, kamēr tu netiki pārveidots par miesas ķermeni.

229 Mans dēls bija mani. Es—es—es gribēju dēlu, bet toreiz viņš bija mani. Saprotat? Toreiz viņš bija mani. Bet caur laulību viņš tika pārveidots par tādu cilvēku kā es, un tad viņš kļuva tāds kā es.

230 Un tu kļuvi kā tavi vecāki, saprotiet, jo tas bija tevi no paša sākuma. Tātad, ja mēs esam Dieva dēli, Viņa atribūti. . . Un tu esi sava tēva, nevis savas mātes atribūts; sava tēva. Diglis ir tēva. Saprotat? Un, lūk, tava māte bija inkubators, kas iznēsāja tevi, iznēsāja tava tēva sēklu. Saprotat?

231 Un zeme, kā miesa, arī ir inkubators, kas iznēsā Dieva sēklu. Saprotiet, pilnīgi precīzi. Nevis pasaule, cik liela ir pasaule; bet gan tas, cik liels ir Dievs, kas to izveidoja. Saprotat? Saprotat?

232 Lūk, ja tu esi Dieva dēls un meita, tad tu biji Dievā jau pašā sākumā. Tu esi Viņa atribūts. Ja tu nebiji tur toreiz, tad tu nekad nebiji, tas ir, nekad nebūsi.

233 Jo es nevaru dzemdināt no saviem gurniem, lūk, šī vai, lūk, tā cilvēka dēlu, es varu dzemdināt tikai savus dēlus, un tie būs līdzīgi man. Aleluja. Vai jūs saprotat?

234 Dēli un meitas bija Dievā pašā sākumā. Tagad paskatieties. Jūs sakāt, ka jums ir Mūžīgā Dzīvība. Mēs ticam, ka mums ir Mūžīgā Dzīvība. Nu, ir tikai viena Mūžīgās Dzīvības forma, un tas ir Dievs. Vienīgais, kas ir Mūžīgs, ir Dievs. Tātad, ja tev ir Mūžīgā Dzīvība, tad tā Dzīvība, kas ir tevi, ir bijusi vienmēr, un tu biji Dieva gurnos pat vēl pirms bija pasaule. Un, kad Pats Vārds . . . Jēzus Pats tiek saukts par Vārdu, un Jāņa Evaņģēlija 1. nodaļā ir teikts: “Iesākumā bija Vārds, un Vārds bija pie Dieva, un Vārds bija Dievs. Un Vārds tapa miesa un mājāja mūsu vidū.” Tātad tu biji Jēzus gurnos un kopā ar Viņu devies uz Golgātu. Tu miri kopā ar Viņu un augšāmcēlies kopā ar Viņu. Un šodien mēs sēžam Debesu vietās Viņā, piepildīti ar Viņa Garu, Dieva dēli un meitas. Miruši kopā ar Viņu, augšāmcēlušies kopā ar Viņu. Protams.

235 Lūk, tātad, lūk, tagad tu vari būt sadraudzībā ar Viņu. Toreiz tu to nevarēji, jo tu biji tikai Vārds Viņā, sēkla. Bet tagad Viņš ir izpaudis tevi, un tagad Viņš vēlas, lai tu būtu sadraudzībā ar Viņu. Pēc tam Viņš nonāca lejā, kļuva par miesu, lai Viņš varētu būt pilnīgā sadraudzībā ar tevi. Vai redzat šo pilnīgo sadraudzību? Ak vai, šie dziļie Dieva noslēpumi! Cik brīnišķīgi! Saprotiet, Dievs nevarēja būt sadraudzībā Garā, tāpēc Dievs kļuva cilvēks kopā ar mums.

236 Jēzus Kristus bija Pats Dievs, izpausts, jo Viņš bija Dēls, jo Viņš bija piedzemdēts, bet tā bija tikai telts, kurā Viņš dzīvoja. “Dievu neviens cilvēks nekad nav redzējis, bet Tēva Vienpiedzimušais ir darijis Viņu redzamu.” Dievs uzcēla

Sev māju, ķermeni, kurā dzīvot, nonāca lejā, lai jūs varētu Viņam pieskarties. Pirmā Timotejam 3:16: “Un patiesi liels ir dievlīdzības noslēpums; Dievs bija parādīts miesā, parādījies Engēļiem, ticēts, uzņemts Debesis.” Saprotat? Tagad Viņš. . .

²³⁷ Tu, būdams miesa, un Viņš, būdams miesa, tad jūs varat būt sadraudzībā, jo Viņš bija Dieva milestības atribūts. Dievs ir milestība. Vai pareizi? Un Jēzus bija Dieva milestības atribūts. Un, kad šis milestības atribūts, kas bija Pats Dievs, tika darīts redzams; visi Viņam piederošie atribūti nāca pie Viņa: “Visi, ko Tēvs Man ir devis, atnāks pie Manis.” Protams, viņiem bija jābūt iepriekš nolemtiem. Ja tā nebija, tad tevis tur nebūs. Tas arī viss. Protams.

²³⁸ Tagad mēs varam būt sadraudzībā, un tas ir caur Viņa Vārda bagātībām, kuru daļa esi tu. Tu esi daļa no Vārda; jo Viņš bija Vārds pašā sākumā, tu esi Vārds tagad. Saprotat? Es sludināšu par to šovakar vai svētdien, vai kādā no tām dienām, kad es atbraukšu, par to, kas ir Vārds, saprotiet. Un tā, tu esi daļa no Vārda.

²³⁹ Paklausieties. Ir viena lieta, ko es nevaru izdarīt. Es nevaru palielīties ar saviem senčiem. Nē, es nāku no briesmīga jucekļa. Mans tēvs bija irs. Mana māte bija indiāniete, pusindiāniete; viņas māte bija indiāniete, saņēma pensiju. Lūk, viņi visi bija dzērāji, gandrīz visi nomira ar zābakiem kājās, kaujoties, apšaudē un tā tālāk. Ne ar ko no tā es nevaru palielīties, jo mani senči un manas ģimenes koks ir briesmīgs.

²⁴⁰ Bet, brāli, ir viena lieta, ar kuru es varu lielīties, es varu lielīties ar savu Kungu Jēzu, Kurš mani ir izpircis. Un ar Savu pārveidojošo spēku iestādīja sēklu, caur iepriekšnolemtību, un es To ieraudzīju. Kura dēls es tagad esmu? Jā. Es varu lielīties ar Viņu. Un es esmu iztērējis trīsdesmit trīs gadus no savas dzīves, lieloties ar Viņu. Ja Viņš saglabās mani vēl trīsdesmit trīs gadus, es centīšos vēl vairāk lielīties ar Viņu. Saprotat? Es varu lielīties ar savu Priekšteci, aleluja, ar Viņu, kas mani izpirka un iestādīja Dzīvības sēklu *šeit*, un ļāva man paskatīties uz šo Vārdu, atsūtīja Savu Garu un teica: “Lūk, kur Tas ir. Izsaki *to*, un tas notiks. Dari *to*.” Un, ak vai, es varu lielīties ar Viņu! Kā Viņš to izdarīja? Caur mazgāšanu ūdenī ar Vārdu, šķīstīšanās ūdeņiem. Kaut mēs varētu to izskaidrot.

²⁴¹ Patiesi iepriekš nolemtie ticīgie paliks ar Vārdu, jo viņi ir daļa no tā Vārda.

²⁴² Ak, klistošās zvaigznes, cik ilgi jūs klidīsiet? Jūs, metodisti, baptisti, prezbitēriāņi, nepiederošie, lai kas jūs būtu, klistošās zvaigznes, no draudzes uz draudzi, no vietas uz vietu un no televīzijas uz televīziju, no pasaules uz pasauli, kāpēc jūs nenākat? Viņš ilgojas pēc sadraudzības ar tevi. Viņš ilgojas pēc tevis. Viņš vēlas tevi pārveidot, atjaunojot tavu prātu nevis uz

kādu draudzi vai konfesiju, bet gan uz Viņa Vārdu, kura daļa tu esi, ja vien tevi ir šī vēlēšanās.

*Svētīgi tie, kas ir izsalkuši un izslāpuši pēc taisnības,
jo tie tiks paēdināti. (Saprotat? Hm-hm.)*

²⁴³ Un Viņš sūtīja Savu pārveidojošo spēku, lai izvestu jūs no tā reliģijas izkropļojuma, kurā jūs atrodaties. Šajā izkropļojuma haosā, kurā mēs atrodamies, Dievs ir atsūtījis Savu pārveidojošo spēku, Savu Vārdu, apstiprinātu, pierādītu, lai izvestu jūs no tā nezināšanas reliģiskā izkropļojuma, kurā jūs staigājat “kaili, akli, nožēlojami un nezināt to.” Aizdomājieties par to, draugi.

²⁴⁴ Ziniet, Dievs atsūtīja Savu pārveidojošo spēku, lai piepildītu Savu Vārdu, un pilnībā pārveidoja Sāras un Ābrahāma ķermeņi. Pārveidoja vecu vīrieti un vecu sievieti, jo Viņš apsolīja, ka Viņš to izdarīs.

²⁴⁵ Un to, ko Dievs apsola darīt, to Viņš izdarīs. Nav nekā, jebkā... Neviens izkropļots lieta, Dievs neko nevar izdarīt ar to. Bet Savu Vārdu Viņš turēs, un Viņš sūtīs Savu Garu! “Es, Tas Kungs, esmu To iestādījis. Es laistišu To dienu un nakti, lai neviens neizrautu to no Manām rokām.” Tā saka Bibeles.

²⁴⁶ Ak, klistošās zvaigznes, jūs, kuru sirdis ir tā vēlēšanās! Jums tā noteikti ir, citādāk jūs nesēdētu šeit šajā ritā. Un jūs nebūtu tajās draudzēs un auditorijās, un tur, kur jūs esat, pa visu valsti, ja Kaut Kas nebūtu jūs tur aizvedis. Kāda persona runāja ar jums. Neejiet nekur tālāk. Ir mazgāšana ar ūdeni caur Vārdu, kas padarīs jūs baltus kā sniegs. Ak, Dieva dēli, paklausieties! Nepalieciet tajā izkropļojumā. Izejiet no tā. Ābrahāms ticēja Dievam un sauca visu, kas bija pretrunā... .

²⁴⁷ Jūs sakāt: “No kā es dzīvošu? Kā es darišu to?” Tā ir Dieva darišana. “Ko es darišu? Mani biedri mani atraidīs.”

²⁴⁸ Dievs teica: “Kas atstās savu tēvu, māti, sievu, vīru, ģimenes, māju, mājas; tiem Es došu ģimenes un mājas, Es došu viņiem tēvus un mātes, un brāļus un māsas šajā pasaulē un Mūžīgo Dzīvību nākamajā pasaulē.” Tas ir apsolījums, draugs. Tas, ak, tas ir jāaplaista! Ikviens apsolījums, ko dod Dievs, piepildās. Katra Dieva Sēkla ir apsolījums.

²⁴⁹ Un, māsa, pārstāj apgriezti tos matus, jo tā ir neierasta lieta Dieva priekšā. Pārstāj valkāt tās drēbes, Viņam tā ir negantība!

²⁵⁰ Jūs, brāļi, jūs, vīri, beidziet ņemties ar tām konfesijām, darot tādas lietas un atļaujot savām sievietēm darīt tādas lietas. Tas kristiešiem nav piedienīgi.

²⁵¹ Atgriezieties atpakaļ pie Vārda! Paņemiet šo Vārdu, Tas augs. Tas noteikti augs. Dieva pārveidojošais spēks, kas izaudzēja To sākumā, Viņš tagad ir Savā atpakaļceļā, atkal nogādā To atpakaļ. Viņš atkal atgriežas uz turieni, kur tas bija.

²⁵² Ēnohs tika pārnests no nāves ar Dieva pārveidojošo spēku. Kādēļ Dievs to izdarīja? Lai parādītu līdzību par gaidāmo draudzes aizraušanu. Jā. Tas pats notika ar Eliju.

²⁵³ Jēzus ķermenis tika atdzivināts pēc tam, kad tas bija miris. Un Jēzus ķermenis kapā tika atdzivināts ar Dieva Vārdu; un no miruša, auksta tēla tas tika pārveidots par augšāmceltu, pagodinātu Dieva Dēlu. Jo pravietis Psalmos 16:10, ja jūs gribat to pierakstīt, 16:10, sacīja: “Es neatstāšu Viņa dvēseli ellē un tāpat Es neļaušu Savam Svētajam redzēt trūdēšanu.” Ak, Dievs!

²⁵⁴ Šim Vārdam ir jāpiepildās, Tas ir Dieva Vārds! Iestādi To savā sirdī, ja tu gribi aiziet Aizraušanā. Ja jūs gribat būt neviltoti kristieši, ielieciet šo Vārdu. Kā, manuprāt, Dievs sacīja Ecehiēlam: “Paņem šo rakstu rulli un apēd to,” lai pravietis un Vārds kļūtu par vienu un to pašu. Un katram apsolījumam, kas ir tur, ir jāizpaužas, jo tā ir Dieva oriģinālā Sēkla. Neļaujiet kaut kādam tur izglītotam teologam To no jums izsūknēt. Neļaujiet viņam jūs apsmidzināt ar to miesīgo zinātņi un zināšanām, un izglītību. Ticiet Dievam!

²⁵⁵ Ābrahāms nepieņēma viņa laika zinātniskos pētījumus, sakot: “Es esmu pārāk vecs, lai man būtu bērns, es esmu aizgājis pārāk tālu. Es esmu izdarījis *to, šito un to.*” Bet visu, kas bija pretrunā Dieva Vārdam, viņš sauca par neesošu. Un viņš nešaubījās par Dieva apsolījumu neticībā; bet bija stingrs, Dievam godu dodams. Viņš zināja, ka Dievs ir spējīgs piepildīt to, ko Viņš bija apsolījis.

²⁵⁶ Ak, klistošie dēli, kurus ir deformējuši šīs zemes ložņaugi! Klistošās māsas, kuras ir piesaistījušas šīs pasaulīgās vietas un modes! Un, dārgā māsa, varbūt tu uzskati mani par vecu igņu, bet vienā no šīm dienām, kad tu satiksies ar to, ar ko nesen satikās Florence Šakarjana; arī viņa sēdēja šajā telpā, šajā vietā, kā tu zini. Kad tu sastapsies ar to, tu sapratīsi, ka nevis man, bet šim Vārdam ir taisnība. Turieties tālāk no tām frizētāvām, no tiem modes veikalēm. Turieties tālāk no tām lietām.

²⁵⁷ Teiksiet: “Kāpēc tu nemāci viņiem tās varenās lietas, kā būt *tādiem?*” Vienkārši sāciet ar ābeci, un tad mēs pāriesim uz algebru. Saprotat? Vienkārši sāciet mācīties “kas ir jūsu prātīgā kalpošana”.

Es jums lieku pie sirds, brāļi, Dieva žēlsirdības vārdā, lai jūs nododat savu ķermeni par dzīvu, svētu un Dievam patīkamu upuri, tā lai ir jūsu saprātīgā kalpošana.

²⁵⁸ Vienkārši dariet “savu saprātīgo kalpošanu”, Dievs parūpēsies par visu pārējo; saprotiet, vienkārši izspriest tās lietas, ko jūs paši varat izspriest, un darīt. Vai tas nav... Vai tas nav nesaprātīgi sievietei izģērbties un iziet šeit uz ielas, un uzvesties tādā veidā, kaut arī Bibeles to nosoda? Vai tas nav nesaprātīgi vīrietim iesaistīties tādās dogmās, kādas mums ir šodien, un visās šajās muļķībās, un visās tajās semināru

mulķībās, un tamlīdzīgās lietās, lai gan tas ir pilnīgā pretrunā Dieva Vārdam? Saprotat?

²⁵⁹ Jesajas lūpas, viņš bija tikai parasts cilvēks ar nešķīstām lūpām. Viņš teica: “Kungs, es esmu starp nešķīstiem ļaudīm, un man ir nešķīstas lūpas. Bēdas man, jo es esmu redzējis Dievu.” Un kāds eņģelis nonāca, paņēma Uguni, Svēto Uguni no Dieva altāra, un pārveidoja viņa lūpas; no klainojoša cilvēka lūpām par pravieša lūpām ar TĀ SAKA TAS KUNGS. Dieva pārveidojošais spēks!

²⁶⁰ Simts divdesmit zvejnieki un—un sievietes, purpura pārdevejas, un pārējie sapulcējās kādā augšistabā un aizvēra durvis, daži no viņiem bija tik neizglītoti, ka pat nemācēja uzrakstīt savu vārdu. Dievs pārveidoja viņus no zvejniekiem par cilvēku zvejniekiem; no ielas vīriešiem un sievietēm par nemirstīgiem Dieva svētajiem. Dieva pārveidojošais spēks!

²⁶¹ Pāvils, kādas vietējās draudzes loceklis, prezbiteriānis, metodists, baptists, pentakosts vai vēl kaut kas; viņš devās ceļā ar savu lielo pretošanās garu sevi, uzskatot, ka viņš zina vairāk nekā visi pārējie. Viņš bija uzaudzis pie Gamaliēla, viena no labākajiem skolotājiem tajā zemē. Kas notika, kad viņš bija ceļā uz Damasku, lai sagūstītu kaut kādu cilvēku grupu, kas ticēja Dieva Vārdam? Ceļā uz turieni viņš tika notriekts pie zemes, un viņš izdzirdēja Vestījumu. Un tas pārveidoja viņu no draudzes locekļa un baznīcas apmeklētāja; par Dieva pravieti, kurš uzrakstīja Dieva Vārdu Jaunajā Derībā. No draudzes locekļa viņš kļuva par svēto!

²⁶² Ak, klistošā zvaigzne, apstāsimies. Klistošais dēls, klistošā Sēkla, kas dodas no vienas vietas uz citu šajā izkropļojumā; atgriezieties šajā ritā, bērniņi. Lūdzu, ieklausieties mani kā—kā cilvēkā, kas cenšas stāvēt starp dzīvajiem un mirušajiem.

²⁶³ Pa visu valsti, kur skan šī translācija, ja jūs joprojām esat pieslēgušies, jūs, kas esat iekliduši tajā vietā, lūdzu, vēl britiņu pasēdiet. Es zinu, ka šeit, Tūsonā, ir vēls, tas ir, lūdzu piedošanu, Finiksā, ir bez divdesmit divpadsmit. Un es esmu noturējis šos cilvēkus šeit visu ritu. Es esmu atturējis jūs no darba un citām lietām. Bet paklausies, dārgais draugs, tu vari būt prom no Dieva uz visiem laikiem. Lūdzu, atgriezies atpakaļ šajā ritā. Labi? Tur ir vieta pie tā Avota.

Kādā silītē pirms daudziem gadiem, zinu, ka
tas notika,
Kāds mazulis tur piedzima un cilvēkus no
grēka izglāba.

Jānis pie upes Viņu redzēja, to Jēru mūžīgo,
Ak, Kristu, kuru krustā sita Golgātā.

Ak, es milu to Viru no Galilejas, no Galilejas,
Jo Viņš tik daudz manā labā darijis.

Viņš visus manus grēkus piedēvis un Svēto
Garu iedēvis;

Ak, es milu, es milu to Viru no Galilejas.

Reiz muitnieks templi iegāja, jo palūgties viņš
gribēja,

Viņš iesaucās: “Ak Kungs, esi man žēlīgs!”

Viņam visus grēkus piedēva un dziļu mieru
iedēva;

Viņš teica: “Nāc, satiec šo Viru no Galilejas.”
(Pareizi.)

Kropļais staigāt uzsāka, un mēmais runāt
iesāka,

Tas spēks uz jūras mīlestībā skanēja;

Aklais redzi atguva, un es zinu, ka to paveica
Tik žēlastība, ko tas Virs no Galilejas dāvāja.

²⁶⁴ Salīdziniet to ar kalpošanu šodien.

Tai sievietei pie akas Viņš visus grēkus pateica,
Ka pieci vīri tai bija bijuši.

Visus viņas grēkus piedēva un dziļu mieru
iedēva;

Tā iesaucās: “Nāciet, tas ir tas Virs no
Galilejas!”

²⁶⁵ Sieviete, Viņš var izdarīt to pašu. Viņš ir izlasījis tavu
sirdi šajā ritā. Virieti, Viņš ir izlasījis tavu sirdi. Ak, muitniek,
palūgsim!

Ak, es milu to Viru no Galilejas, no Galilejas,

Jo Viņš tik daudz manā labā darijis.

Viņš visus manus grēkus piedēvis un Svēto
Garu iedēvis;

Ak, es milu, es milu to Viru no Galilejas.

²⁶⁶ Vai tad jūs negribat mīlēt Viņu līdz ar mani šajā ritā?
Ak, ietiepīgais, klistošais grēciniek, šeit vai kur nu tu varbūt
atrodies, vai šajā ritā tu pieņemsi manu Kungu? Viņš ir Vārds,
un Vārds ir atnests tev. Vai tad tu nepieņemsi Viņu šajā ritā?
Vienkārši pacel savas rokas vai piecelies kājās, vai kaut kā tā,
un lūdz, saki: “Es gribu pieņemt Viņu tieši tagad. Brāli, es gribu.
Es tieši tagad gribu Viņu pieņemt.” Lūzdu, piecelieties kājās,
jebkurš, kas vēlas, lai palūgtu, un saki: “Es esmu. . .” tas ir,
lai par viņu palūgtu, “es esmu grēcinieks. Es vēlos. . .” Lai Dievs
tevi svētī, ser. Vēl kāds? Tagad visi lūdzieties, tikai britiņu.

Kādā silitē pirms daudziem gadiem (Tā bija
haosā, jūs zināt, pasaule.), un es zinu, ka tas
notika,

Kāds Mazulis tur piedzima un cilvēkus no
grēka izglāba.

Jānis pie upes Viņu redzēja, Viņš bija mūžīgais
Jērs, (Tāds Pats šodien.)

Ak, Viņš ir Kristus, kuru krustā sita Golgātā.

²⁶⁷ Vai jūs neiemilēsiet Viņu šodien no visas sirds, lai jūs varētu iziet no tā pasaulīgā stāvokļa, kurā jūs atrodaties? Jūs, sievietes, jūs, vīrieši, ak, kāpēc jūs visu šo laiku šeit sēdējāt? Tas parāda, ka dziļi jūsos kaut kas ir, tur ir kaut kas, kas ir izsalcis un izslāpis. Jūs taču nebūtu sēdējuši šeit šīs divas vai trīs stundas, sēdēdami šādā ēkā; tur kaut kas ir. Vai tad jūs neieklāusīstieties tajā šodien? Lai tās modes un zinātne, un visas pasaules lietas aiziet no jūsu prāta tieši tagad, dārgo brāli vai dārgā māsa.

Draudzes apvienojas, lielās valstis šķeļas,
 Israēls mostas,
 Tās zīmes, ko redzēja pravieši;
 Pagānu Dienas ir skaitītas, tautas, šausmu
 pārņemtas;
 “Ak, atgriezieties, izklīdušie, pie savējiem.”

Izpirkšanas diena ir tuvu jau,
 Cilvēku sirdis dreb bailēs;
 Ar Garu piepildīts esi, lai lukturis tavš
 apgriezts un tīrs,
 Lai skats tev uz augšu! Izpirkšana ir tuvu jau.
 Viltus pravieši melo, Dieva Patiesību tie
 noliedz,
 Ka Jēzus Kristus ir mūsu Dievs.

²⁶⁸ Lūk, tā ir taisnība. Jūs to zināt, mēs visi zinām, kādā dienā mēs dzīvojam. Bet Viņš teica:

Kaut kad vakara laikā atnāks Gaisma,
 Lai ceļu uz Godību noteikti atrastu tu.

²⁶⁹ Tā ir tā diena, kurā mēs dzīvojam tieši tagad. Tā gaisma atspīdēs tieši pašā vakarā, kad iestājas tumsa, krēslas laiks, vakara zvaigzne.

Krēslas un vakara zvaigzne,
 Un pēc tam iestājas tumsa!
 Lai nav nekādu skumju atvadu,
 Kad es tajā laivā iekāpšu;
 Jo laikam, telpai robežas nav noteiktas,
 Un tālu aiznest plūdi mani var,
 Bet es sejā gribu redzēt Pavadoni savu,
 Kad robežu to šķērsošu.

Nestāstiet man ar skumjiem skaitļiem,
 Ka dzīve ir tikai sapnis tukšs!
 Un ka dvēsele mirusi ir un miegā,
 Un nekas nav tāds, kā izskatās.

Jā, dzīve ir reāla! Un dzīvei ir jēga!
 Un ne jau kaps ir tās galamērķis;
 No pišļiem tu nācis, pišļos tu aizej,
 Tas nebija teikts par dvēseli.

Izcilu cilvēku dzīves mums stāsta,
 Ka arī mūsu dzīves var diženas būt,
 Lai aizejot mums aiz muguras paliktu
 Pēdu nospiedumi laika smiltis;

Pēdas, ko varbūt ieraudzis kāds,
 Kas plašajā dzīves jūrā tiek mētāts,
 Kāds atstāts, nelaimē nokļuvis brālis,
 Tās redzot, atkal drosmīgi celsies kā senāk.

Tad stāvēsim un darisim
 No visas sirds grūtību un bēdu priekšā;
 Un nebūsīm kā dumji lopi, kurus vajag dzīt!
 Bet varoņi jebkuras ciņas priekšā!

²⁷⁰ Dārgais Dievs, viņi ir Tavi. Es redzēju, kā divi vīrieši piecēlās kājās, Tēvs. Es lūdzu, Dievs, lai Tu tagad viņus paņem. Viņi vēlas būt Tavi dēli. Viņi ir pamodušies no neziņas dzīves, ko viņi ir dzīvojuši, un tagad viņi vēlas tikt atsvaidzināti, atjaunoti ar Svētā Gara kristību uz tās Sēklas, kas šajā dienā ir iestādīta viņu sirdīs. Mūžīgais Dievs, visu lietu Radītāj, Kas izveidoji Savu Vārdu, es ticu, ka Tu zināji, ka šie vīri izdaris to šajā rītā. Es lūdzu, Kungs, lai Tu aplaisti šo Vārdu dienu un nakti un nekad neļauj sātanam izraut to no Tavām rokām. Lai tas ir koks, kas reizēm, Dieva paradīzē, kad tas viss atkal atgriezīsies, jo Tavs Vārds nevar zust, tas atkal būs. Jo šī pasaule . . .

²⁷¹ Un tajā pasaulē, kas nāks, šāda veida civilizācijas nebūs. Tur nebūs nekādu automašīnu vai nekā, ko ir uztaisījusi zinātne. Tajā pasaulē, kurai ir jānāk, šādu lietu nebūs. Bet tā būs pēc Dieva Paša parauga izveidotā civilizācija, kuru Viņš izveidos tajā godības pilnajā valstībā. Jo šajā civilizācijā ir slimības, nāve, bēdas, kapi un vajadzības. Bet tajā Valstībā, kurai ir jānāk, nebūs ne nāves, ne bēdu, ne slimību, ne vecuma. Ak, Dievs, tur, Tavā civilizācijā, viss būs jauns.

²⁷² Dievs, pārveido mūs šodien ar Tavu spēku, atjaunojot mūsu prātu, lai no šīs pasaules nepilnīgajiem elementiem mēs pierēstos Dieva Vārdam. Un lai mēs tiekam atjaunoti ar pārveidojošo Dieva Spēku uz tās Sēklas, kas ir mūsu sirdi, kā mēs ticam, par radībām, kas tiek sauktas par Dieva dēliem un meitām. Tā ir mana lūgšana Tev, Tēvs, par cilvēkiem Jēzus Vārdā. Amen.

²⁷³ Tagad es vēšos pie tiem, kas dzird translāciju, lai kur jūs atrastos, es vēlos, lai jūs pieņemtu tur Kristu kā savu Glābēju un tikt piepildīti ar Viņa Garu. Tie Vārdi, kas tika pateikti šajā rītā, lai Tie iekrīt jūsu sirdīs. Un lai jūs tur pieņemat Jēzu. Un pavērojiet savu dzīvi, un jūs redzēsiet, kāda būs jūsu dzīve pēc tam. Un paņemiet šo domājoša cilvēka Filtru. Kad jūs redzat, ka darāt kaut ko, kas ir pretrunā šim Vārdam, nekavējoties ejiet no tā prom. Saprota? Jo ir Filtrs, kas neļauj nāvei tikt pie jums,

tas ir Dieva Vārds. Viņa Vārdi ir Dzīvība, un Tie pasargās jūs no nāves.

²⁷⁴ Es vērsos pie cilvēkiem, kas atrodas šeit auditorijā, es esmu noturējis jūs šeit ilgu laiku. Es pateicos jums par jūsu klātbūtni. Es lūdzu, lai Dievs nekad neļautu tai Sēklai nomirt. Es ceru, ka jūs nedomājat, ka es stāvu šeit un saku šīs lietas, lai kaut kā izceltos. Es saku to mīlestības dēļ; un es apzinos, ka tikai esot mirstīgajam, kāds es esmu šobrīd, tas ir vienīgais laiks, kad man būs iespēja sludināt cilvēkiem. Un es milu Jēzu Kristu. Viņš ir mans Glābējs. Un atcerieties, ja nebūtu Viņa, es būtu tur ārā uz ielas. Es būtu tur ārā; visi mani vecāki, visi mani tuvinieki bija grēcinieki. Bet Dievs ar Savu pārveidojošo Spēku, es zinu, ka tas padarīja mani par citādāku radījumu. Un es varu—es varu ieteikt to jums, ka tas ir labs. Un tas pasargās jūs grūtos brīžos. Pat tad, kad pie jūsu durvim stāvēs nāve, jums nebūs bail. “Nekas nevar šķirt mūs no Dieva mīlestības, kas ir Kristū.” Lai Dievs svēti katru no jums un dāvā jums Mūžīgo Dzīvību.

²⁷⁵ Cik daudz šeit ir tādu, kuriem nav tās Dieva Sēklas, Svētā Gara kristības? Vienkārši paceliet savu roku, sakiet: “Atceries mani, brāli Branham, lai es saņemtu Svēto Garu.” Lūk, pieņemiet Vārdu savā—savā sirdī un ticiet Tam. Lūk, ja tu. . . Tu vari paskatīties uz sevi. Uzkāp augšā un paskaties spoguļi, un tu ieraudzīsi, kur tu esi. Saprotiet, jūs varat zināt.

²⁷⁶ Jūs teiksiet: “Nu, es nepacēlu roku, jo es ticu, ka man ir.”

²⁷⁷ Paskaties uz sevi spoguļi, tad tu redzēsi, kāda veida gars tevi maldina, saprotiet. Maldinoša domāšana! “Ir ceļš, kas cilvēkam šķiet pareizs, bet tā gals ir nāves ceļi.” Vai tā ir taisnība?

Tur pie krusta, kur mans Glābējs mira,
Tur brīvību no grēka ar asarām meklēju;
Tur manai sirdij tika Asinis uzziestas;
Slava . . .

²⁷⁸ Tagad uz britiņu vienkārši aizveriet savas acis un vienkārši dziediet to Viņam. Vienkārši pacelsim savas rokas.

Slava Viņa Vārdam! (Viņa dārgajam Vārdam!)
Slava Viņa Vārdam!
Tur manai sirdij tika Asinis uzziestas;
Slava Viņa . . .

²⁷⁹ Es gribu, lai jūs, kristieši, kuri esat glābti, paspiežat viens otram roku.

Tik brīnišķi esmu es izglābts no grēka,
Jēzu, tik saldi manī mājō tu,
Tur pie krusta, kur Viņš mani ieveda;
Slava Viņa Vārdam!
Slava Viņa Vārdam! (Dārgajam Vārdam!)
Slava Viņa Vārdam!
Tur manai sirdij tika Asinis uzziestas;

Slava Viņa Vārdam!

²⁸⁰ Jūs zināt, ka Tajās Asinis ir Dzīvības dīglis. Tas ir tiem, kas Viņu nepazīst:

Ak, nāc pie tā Avota, kas ir tik bagātīgs un
salds;

Noliec pie Glābēja kājām nabaga dvēseli savu;
Iegrimsti tur šodien un kļūsti pilnīgs un balts;
Slava Viņa Vārdam!

Ak, slava . . .

Tagad nolieksim mūsu galvas, kad mēs dziedāsim to.

Slava Viņa Vārdam!

Tur manai sirdij tika Asinis uzziestas;

Slava Viņa Vārdam!

²⁸¹ Vai jūs Viņu milat? [Sanāksme saka: “Āmen.”—Tulk.] Pāvils teica: “Es dziedāšu Garā. Es pielūgšu Garā.” Nodziedāsim to atkal patiešām maigi, ar paceltām rokām.

²⁸² Ziniet, problēma ir tajā, ka mēs, pentakostu ļaudis, mēs esam pazaudējuši mūsu prieku, esam pazaudējuši mūsu emocijas. Kā nesen teica Billijs Grēms: “Tie sludinātāji ar apkaklitēm dodas uz dienvidiem, plaukšķina plaukstas un dauza, un slampā ar kājām pa zemi, viņiem bija kaut kas, par ko viņi priecājās.” Nu, jā, arī man ir kaut kas, par ko es priecājos. Saprotat? Saprotat? Jā. Jā, mēs esam zaudējuši mūsu emocijas.

²⁸³ Tagad vienkārši pacelsim savas rokas. Neuztraucieties par tām asarām, tās it nemaz nekaitē, ziniet. Tas nekaitē. Ziniet, “Kas izies sēt ar asarām, tas noteikti atgriezīsies, nesdams dārgus kūlišus.” Ļoti labi.

Slava Viņa Vārdam! (Dārgajam Vārdam!)

Slava Viņa Vārdam!

Tur manai sirdij tika Asinis uzziestas;

Slava Viņa Vārdam!

Slava Viņa . . . (Ak Dievs! Slava Dievam!)

Slava Viņa Vārdam!

Ieroc to Sēklu, Kungs, tajā sirdi!

. . . manai sirdij tika Asinis uzziestas;

Slava Viņa Vārdam!

65-0911 Dieva spēks pārveidot
Viesnīca Ramada Inn
Fīniksa, Arizona ASV

LATVIAN

©2026 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Autortiesību paziņojums

Visas tiesības aizsargātas. Šo grāmatu ir atļauts drukāt uz mājas printera personiskām vajadzībām vai arī izdalīt bez maksas kā Jēzus Kristus Evaņģēlija izplatīšanas līdzekli. Šo grāmatu nedrīkst pārdot, pavairot lielos apmēros, publicēt tīmekļa vietnē, glabāt meklēšanas sistēmā, tulkot citā valodā vai izmantot naudas līdzekļu piesaistīšanai bez speciālas rakstiskas atļaujas no Voice Of God Recordings®.

Lai iegūtu vairāk informācijas vai citus pieejamos materiālus, lūdzam sazināties:

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org